

പുണ്യചരിതനായ പാലയുൽ തോമാ മല്ലാൻ

CHRISTIAN
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

ചാവറയച്ചൻ

www.TheCMSIndia.org

പുണ്യചരിതനായ
പാലയ്ക്കൽ
തോമ്മാ മലപ്പാൻ

ചാവറച്ചൻ

_____

_____

_____

CHRISTIAN
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

PUNYACHARITHANAYA
PALACKAL THOMA MALPAN
(Malayalam)

By :

BLESSED CHAVARAYACHAN

Published by :

Janatha Services, Thevara, Kochi-13

Distributed by :

Janatha Book Stall, Thevara, Kochi-13

Brs : Ernakulam, Aluva, Cherthala, Vaikom,
Kalady, Angamaly, Muvattupuzha,
N. Parur, Kothamangalam.

Copy right : Janatha Services, Kochi-13

Printed at : L F.I. Press, Thevara, Kochi-13

Cover Design : C. N. Raju

Price : Five only

JS 300312

SN 00413

919219

3000

ആമുഖം

സി. എം. ഐ. സഭയുടെ സ്ഥാപകരിൽ ഒന്നാമനായ ബ. പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാ മല്ലാനച്ചന്റെ ജീവചരിത്രം മാനാനം കൊവേന്ത റിക്കാട്ടിൽ നിന്നെടുത്ത ഈ ചെറിയ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. പെ. ബ. പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാ മല്ലാനച്ചന്റെ ജീവചരിത്രം അവിടത്തെ ശിഷ്യനായ വാഴ്ചപ്പട്ട ചാവറ കുരിയാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചൻ സ്വന്തം കൈപ്പടകളിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ ചരിത്രം സി. എം. ഐ. സഭയുടെ സ്വർണ്ണ ജൂബിലി ആഘോഷിക്കപ്പെട്ട അവസരത്തിൽ മൂലപ്രതികളിൽ നിന്നു പകർത്തി, സ്ഥാപക പിതാക്കന്മാരായ പോരൂർക്കര തോമ്മാമല്ലാനച്ചന്റെയും വാഴ്ചപ്പട്ട ചാവറ കുരിയാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചന്റെയും ജീവചരിത്രവും ചേർത്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ പുസ്തകത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ മാനാനം കൊവേന്തയുടെ പ്രിയോർ പെ. ബ. അലക്സാന്ദരച്ചൻ 1905 വൃശ്ചികം 14നു എഴുതിയത് പാലയ്ക്കൽ മല്ലാനച്ചന്റെ 150-ാം ചരമവാർഷികം ആഘോഷിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ്. “ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക കൃപയാൽ മലയാളത്തിൽ ഈ സഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു എന്നു ഈ ജീവചരിത്രത്തിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമായി കാണാവുന്നതാണ്. ഈ ജൂബിലി അവസരത്തിൽ ദൈവത്തിനു പ്രത്യേകമായി ഉപകാരസ്മരണ ചെയ്യുന്നതിനു ഈ ചരിത്രം നമ്മെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കും. മലയാള ഭാഷ ദിവസേന പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു വരുന്ന ഈ കാലത്തു നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ പഴയ കാലങ്ങളിൽ എഴുതി ഇട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ചരിത്രങ്ങൾ ഭാഷയിൽ പല ന്യൂനതയുള്ളവയായി വലുവകും തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ പൂർവത്തിന്മേലുള്ള വണക്കം നിമിത്തവും, വിശുത ദൈവശുശ്രൂഷികളായ ടി. പിതാക്കന്മാരുടെ വ്യക്തമായ പരമാർത്ഥ വാക്യങ്ങളിൽ ഒരുവിധ ആത്മീയ മഹത്വം പ്രകാശിപ്പിക്കുവാലും, അവയിൽ ഞങ്ങൾ യാതൊരു ഭേദഗതിയും ചെയ്യാതെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുക അത്ര ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഈ പുരുങ്ങിയ ചരിത്രം പുണ്യജീവിതത്തിനു നമ്മെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതു കൂടാതെ, മലയാളത്തിലെ പള്ളിച്ചരിത്ര വിഷയത്തിൽ നമുക്ക് ഒരു ദീപമായി ശോഭിക്കയും ചെയ്യും എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.”

അതുതന്നെയാണു് ഈ പുസ്തകം അതേ രൂപത്തിലും ഭാവത്തിലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. കൂടാതെ പ്രകാശം പബ്ലിക്കേഷൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വറഗീസ് കാഞ്ഞിരത്തു കലിന്റെ പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാമല്ലാൻ (സ്ഥാപകയോഗി) എന്ന പുസ്തകത്തിലെ പള്ളിപ്പുരം പള്ളിയെ പററിയുള്ള ഒരു അദ്ധ്യായവും, ഫാ. റോമയോ പട്ടശ്ശേരി എഴുതിയ പുണ്യചരിതനായ പാലയ്ക്കൽ മല്ലാൻ എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ, വിശുദ്ധനെ വാഞ്ചിത്ത കൈകൾ, സ്ഥാപകരിൽ പ്രമുഖൻ, പാലയ്ക്കലച്ചൻ ദൈവോപാസകൻ, സമുദായചാര്യൻ എന്നീ അദ്ധ്യായങ്ങളും കൂടി ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്.

വന്ദ്യനായ പാലയ്ക്കൽ മല്ലാനച്ചനെക്കുറിച്ച് അറിയുവാനും ഇനിയും കൂടുതൽ പഠിക്കുവാനും ഇതു് ഉപകരിക്കുമെന്നാണു് ഞങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷ.

സെക്രട്ടറി,
ജനതാ സർവീസസ്

മലയാളത്തിൽ ക. നി. മു. സഭയുടെ
അടിസ്ഥാനക്കാരിൽ ഒന്നാമനായ പള്ളിപ്പുറത്തു
പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ
പാലയ്ക്കൽ പെ. ബ. തോമ്മാ മല്ലാനച്ചന്റെ
ചരിത്രം

(പെ. ബ. ചാവറ പ്രിയോരച്ചനാൽ എഴുതപ്പെട്ടതു)

പെ. ബ. തോമ്മാച്ചന്റെ ജന്മദേഹം തെക്കൻപള്ളിപ്പുറം എന്ന ദിക്കിൽ, പള്ളിയുടെ കിഴക്കോട്ടുള്ള അങ്ങാടിയിൽ വടക്കെ ഭാഗത്തിൽ പാലയ്ക്കൽ എന്ന തറവാടു് ആകുന്നു. ഈ ദേഹത്തിന്റെ മുത്തപ്പൻ ഗീവർഗീസു പട്ടക്കാരനും ഇളയപ്പൻ മാത്തുകത്തനാരും ഇങ്ങനെ രണ്ടു പേരുണ്ടായിരുന്നു. ഇവരിൽ മാത്തു കത്തനാച്ചന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ ആണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു്. അമ്മ കല്ലൂർക്കാടു പള്ളി ഇടവകയിൽ പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ എന്ന പേരുള്ള പള്ളിയുടെ തെക്കെ അങ്ങാടിയിൽ ഉള്ള വീട്ടിൽ ജനിച്ചവളാണ്. ഈദേഹത്തിന്റെ കാരണവർ ഒരു പ്രകാരം ദ്രവ്യവും മാനവുമുള്ളവരത്രെ. ആ ഇടവകയിൽ, ഈദേഹത്തിന്റെ ചെറുപ്പത്തിൽ മലയാം കണക്കിൽ 965-ാം മാണ്ടിൽ വസുരിയും പഞ്ഞവും അധികമായി ഉണ്ടായി. ഇതിനാൽ കാരണവന്മാരിൻ പ്രാപ്തി ഉള്ളവർ മരിക്കയാലും മറ്റു ചില ആപത്തുകളാലും ഈ ദ്രവ്യങ്ങൾക്കു അധിക നഷ്ടം വന്നതിനാൽ വലിയ നെരുക്കമായിരുന്നു. ഈ വസന്തയിൽ അപ്പൻ മരിച്ചുപോയി. ഈദേഹത്തിന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ സാമന്ത്യ മില്ലാത്ത ഒരുത്തനും ചെറുപ്പക്കാരനും ആയിരുന്നു. ഈദേഹത്തിന്റെ അമ്മ തന്റെ രണ്ടു പെൺമക്കളെയും രണ്ടു് ആൺമക്കളെയും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടോടുകൂടി വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. എന്നാൽ അമ്മ അക്കാലങ്ങളിൽ ഉള്ള കേതിക്കാരത്തികളിൽ അധിക കേതിയുള്ളവളായിരുന്നു. ആയതിനാൽ അവളുടെ അനുജത്തിയുടെ സഹായത്താലും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടോടുകൂടിയും ജീവിച്ചുവന്നു.

അക്കാലത്തിൽ മേല്പറഞ്ഞപോലെ പഞ്ഞവും വസന്തയും ഉണ്ടാകയാലും വടക്കെ ദിക്കുകളിൽ ടിപ്പുസുൽത്താൻ എന്ന

മഹമ്മദ് രാജാവിന്റെ പട വന്ന് പള്ളികളും പട്ടണങ്ങളും നശിപ്പിക്കുകയും കാണ്ണവരെ പിടിച്ചു അവന്റെ വേദത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ ബലം ചെയ്കയും ഏറിയ ജനങ്ങൾ ആ ദിക്കുകളിൽ നിന്ന് ഓടിവരികയും അതോടുകൂടികൃത്യതോട്ടിൽ, തച്ചിൽ മാത്തുതരകൻ എന്ന ആളും അയാളുടെ അനുജൻ അപ്പാഹം മല്ലാനച്ചനും ആ ദേഹത്തോടുകൂടി പഠിച്ചിരുന്ന ശമ്മാശ്ശനാരു വന്നു പള്ളിപ്പറത്തു പാർക്കുകയും അവിടെ മല്ലാനച്ചൻ അവരെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

അപ്പോൾ ഈയാളിന്റെ ആഗ്രഹത്താലും അപേക്ഷയാലും പഠിപ്പാൻ തുടങ്ങുകയും അക്കാലത്തിന്റെ മുറപ്രകാരം വീട്ടിൽ അമ്മ കൊടുക്കുന്ന യാവനയും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടുശേഷം പേരോടുകൂടി പോയി പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ദൈവ സഹായത്താൽ പഠിത്വവും കഴിച്ചു പട്ടമേൽക്കുകയും ചെയ്തു.)

(അനന്തരം 1808-ാം കാലം പള്ളിപ്പറത്തു ഇടവകക്കാരനായ മംഗലത്തു ചാണ്ടി എന്ന ഒരു വാലിക്കോരനെ പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് അയാളുടെ വല്യപ്പൻ ടി. പള്ളിയുടെ വികാരിയച്ചൻ പറകയാലും ആദേഹം ചാർച്ചക്കാരനാകയാലും ഈ ഇടയിൽ തന്നെ കുറെ ഉപദ്രവിച്ചു സങ്കടപ്പെടുത്തിയതു കൊണ്ട് “ഉപദ്രവിച്ചവനു ഉപകാരം ചെയ്യണം, ദോഷിച്ചവനെ സ്നേഹിക്കണം” എന്നു ദിവ്യരക്ഷിതാവു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുകയും ആ വേല ചെയ്യുന്നതിനു സമ്മതിച്ചു ഈയാളിനെ സുറിയാനി പഠിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി.)

അക്കാലത്തിൽ വടയാറ്റു പള്ളിയിൽ പാറേന്മാക്കൽ മാത്തൻ മല്ലാൻ പഠിപ്പിച്ചു വന്നിരുന്നു. ആ ദേഹത്തോടുകൂടെ വൈക്കത്തു പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ പഴെകടവിൽ യൗസേപ്പും, കടുത്തുരുത്തി പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ മുട്ടത്തിൽ കുര്യനും, എരണയ്ക്കൽ കുരുവിളയും, മുട്ടചിറപ്പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ പറമ്പിൽ പൌലോസും ഇങ്ങനെ നാലു വാലിക്കോരും പഠിച്ചിരുന്നു. ആ സമയം തലയോലപ്പറമ്പിൽ കരിശു പള്ളി വയ്ക്കുന്നതിനു മലപ്പറത്തു ഇട്ടൻ കത്തനാച്ചൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ വടയാറ്റു മല്ലാനച്ചൻ ആ സ്ഥലം ആ ദേഹത്തിന്റെ ഇടവകയ്ക്കു ചേരേണ്ടതാണെന്നും ആ ദേഹത്തിനു പള്ളി വയ്ക്കണമെന്നും വാദിച്ചു, സർക്കാരിൽ അന്യായപ്പെട്ടു. ഈ വഴക്കു മുഖാന്തിരത്താൽ ഇട്ടൻ കത്തനാച്ചൻ പെ. ബ. പ്രോസ്പര മൂപ്പൻ പാഠ്രി

അച്ചനെ ബോധിപ്പിച്ചു, നമ്മുടെ രൂപതയിൽ ഉള്ളവരും നമ്മുടെ രൂപതയിൽ പഠിച്ചല്ലാതെ പട്ടം കൊടുക്കയില്ലെന്നും ആയതു കൊണ്ട് ഈ നാലു വാലിക്കോൽ വടയാറ്റു നിന്നും മാറി പള്ളിപ്പുറത്തു പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാ കത്തനാരോടുകൂടെ പോയി പാർത്തു പഠിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും, അവരെ പഠിപ്പിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും ഒരു കല്പന വാങ്ങിച്ചു മേല്പറഞ്ഞ ഇട്ടൻ കത്തനാരച്ചൻ ഈ നാലുപേരെയും കൊണ്ടുവന്നു പള്ളിപ്പുറത്തു ആക്കുകയും ചെയ്തു.

(മേല്പടി ആണ്ടിൽത്തന്നെ എന്റെ പതിനൊന്നു വയസ്സിൽ പഠിക്കണമെന്നു മനസ്സു എനിക്കുണ്ടായതിനാലും കാരണവന്മാരായ അപ്പനും അമ്മയ്ക്കും ആദ്യം മനസ്സിപ്പാഞ്ഞു എങ്കിലും അമ്മാച്ചനായ തോപ്പിൽ ഗീവർഗീസു കത്തനാരച്ചന്റെ അപ്പനും എന്റെ ഇളയപ്പനും മനസ്സാകയാലും ഒടുവിൽ കാരണവന്മാരും സമ്മതിക്കയും മുൻപറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ ദേഹത്തിന്റെ ഇളയമ്മാവനായ മകന്റെ വചനത്താലും എന്നെ ചേർക്കുകയും ചെയ്തു.) അതിന്റെ ശേഷം വരാപ്പുഴ സെമിനാരിയിൽ അന്നു മല്ലാനായി പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന ഞാറയ്ക്കൽ പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ മാളിയേയ്ക്കൽ ചെറിയാൻ മാത്തു കത്തനാരച്ചനോടുകൂടെ പഠിച്ചിരുന്ന കോയിൽമുക്കു പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ ഉരാനേൽ ചാണ്ടപ്പിള്ള ശമ്മാശ്ശനുംകൂടി. പിന്നീടു കുറവിലങ്ങാടു പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ നാൽപതു വയസ്സു പ്രായം ചെന്ന പീലിപ്പോസു എന്നൊരാൾ താപസിയായി കടുത്തുരുത്തി പള്ളിയിൽ പാർത്തു പുണ്യഭാഷിയായി നടന്നുവന്നു. ഇയാൾക്കു പട്ടമേൽക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ ഞാൻ ചെലവിനു കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു ആ ഇടവകക്കാരൻ നിലപ്പന കുഞ്ഞുവറീതു മാപ്പിള പറഞ്ഞയക്കയും ഇപ്രകാരം ഇരുവരുംകൂടി പള്ളിപ്പുറത്തുവന്നു ഈ ദേഹത്തിനോടു അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തു. കിഴവനാകയാൽ ഈ പഠിക്കുന്നവർക്കു സൽഗുണഭാഷം പറയാനും, കാട്ടുവാനും നന്നാകുന്നു എന്നു നിരൂപിച്ചു അപ്രകാരം അയാളെയുംകൂടി. ഈ വണ്ണം മറ്റു ഇടവകകളിൽ നിന്നും സെമിനാരികളിൽ നിന്നും ഓരോരുത്തർ വന്നു കൂടുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഇരിക്കയിൽ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയിരുന്ന എത്രയും പെരിയ ബഹുമാനപ്പെട്ട റയിമുത്തു സൂരിയ എന്ന മെത്രാനച്ചൻ കാലംചെയ്തതിനാൽ ബോംബേ, മുഗൾ, മുകിൽ എന്ന ദിക്കുകൾക്കു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായും ക്ഷവസുഖത്തിലും പുണ്യത്തിലും കീർത്തിയിലും വിളിക്കപ്പെട്ടവനുമായ എത്രയും പെരിയ ബഹുമാനപ്പെട്ട

പത്രോസ് ദെൽക്കാത്തര എന്ന മെത്രാനച്ചൻ ഇവിടത്തെ അടിയന്തിരം പോക്കുവാനായിട്ടു വരാപ്പഴെ വന്നിരിക്കയിൽ ആ ദേഹത്തോടു് അപേക്ഷിച്ചു മെലഴുതിയ നാലു വാലികോർക്കും പീലിപ്പോസിനും പട്ടം കൊടുത്തു. അതുവരെയും ഉണ്ടായിരുന്ന സുറിയാനിക്കാരുടെ ക്രമത്തിനു തക്കതിൻവണ്ണം, അതായതു അവർക്കു പട്ടം കൊടുക്കുമ്പോൾ ഒന്നുകിൽ ആസ്സൂപ്പാടും നാലു പട്ടവും കൂടി ഒരുമിച്ചു് ഒരു ദിവസത്തിൽ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരിക്കൽ ആസ്സൂപ്പാടും പിന്നെ നാലു പട്ടവും ഇങ്ങനെ കൊടുക്കുന്നതല്ലാതെ ചെറിയ പട്ടങ്ങൾ 1,2,3,4 ഇങ്ങനെ വേർതിരിച്ചു കൊടുക്കുമാറില്ല. ഇങ്ങനെ ശമ്മാശ്ശന്നാരായതിന്റെ ശേഷം മറ്റുള്ള സെമിനാരികളിൽ ശമ്മാശ്ശന്നാർക്കു പുത്തൻകർബ്ബാന ചൊല്ലുംവരെയും തന്നിച്ചു ജോവ ഉണ്ടാക്കുക ചട്ടമില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ പെരുന്നാൾ അടിയന്തിരം, ചാവു, പുല മുതലായ സംഗതികൾക്കു ദൽമത്തി, കാപ്പ മുതലായതു ഉടുക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ ആ പള്ളിയിലുള്ള മറ്റു പട്ടക്കാർക്കു കർബ്ബാന ചൊല്ലുവാനുള്ള അടിയന്തിരത്തിനുമത്രം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന ജോവകളെ വാങ്ങിച്ചു് ഉടുത്തും കൊണ്ടു മെലഴുതിയ ചിററാഴ്ചകൾ നടത്തി വന്നിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ ദേഹം വരാപ്പഴെ സെമിനാരിയിൽ മേല്പറഞ്ഞ ചെറിയൻ മാത്തു മല്ലാനച്ചനെ പറഞ്ഞു സമ്മതിപ്പിച്ചതിനാൽ ആ ദേഹവും പഠിക്കുന്ന ശമ്മാശ്ശന്നാർക്കും വെളുത്ത നിറത്തിലുള്ള ജോവ ഉണ്ടാക്കിച്ചു ധരിച്ചു വന്നിരുന്നു. ഈ സംഗതി ഈ ദേഹത്തിന്റെ നാവാലേതന്നെ പറഞ്ഞു ഞാൻ കേട്ടതാണ്. എങ്ങിനെയെന്നാൽ, വരാപ്പഴെ സെമിനാരിയിൽ ലത്തീൻകാർ കുറുത്ത നിറത്തിലുള്ള ജോവ ഉടുത്തുകൊണ്ടും, സുറിയാനിക്കാർ അവരുടെ പൂർവ്വന്മാരെപ്പോലെ അധികം വീതിയായിട്ടുള്ള കാൽക്കുപ്പായവും, മുട്ടുകഴിഞ്ഞു ഏകദേശം എട്ടു വിരൽ നീളവും, കൈകൾ, കാൽക്കുപ്പായത്തിന്റെ വീതിപോലെ അധികം വീതിയും മണിക്കെട്ടുവരെ നീളവും കഴുത്താരം എട്ടുവിരൽ വീതിയിൽ പുറകോട്ടു മടക്കിയിട്ടും ഉള്ള ഒരു കമ്മീസുമിട്ടു വയറുവരെ നീളമുള്ള ഒരു കൊന്തയുമിട്ടു തോളിൽ നല്ലതിൽ ഒരു നാടൻമുണ്ടുമായി അത്രെ ശമ്മാശ്ശന്നാർക്കും പട്ടക്കാരും എപ്പോഴും എല്ലായിടത്തും നടക്കുന്നതു. അപ്രകാരം തന്നെ മേല്പട്ടക്കാരുടെ മുമ്പിലും പോയിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഇരിക്കയിൽ ഒരു മുപ്പച്ചൻ യൂറോപ്പിൽനിന്നും പുത്തനായിട്ടു വരാപ്പഴെ വന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ ലത്തീൻകാർക്കും സുറിയാനിക്കാർക്കുംകൂടി വരാപ്പഴെ കടവിൽ ചെന്നു. അദ്ദേഹം കരസ്ഥിപ്പെടുത്തിയ ഉടൻ ലത്തീൻകാറെ

കണ്ടു പട്ടക്കാർ എന്നറിഞ്ഞു തക്ക ആചാരം ചെയ്തു. സുറിയാനി ക്കാരെ കണ്ടാറെ അൽമേനികൾ എന്നു വിചാരിച്ചു യാതൊരു ബഹുമാനവും ചെയ്യില്ലാ. ഇതിന്റെ ശേഷം (ഈ ദേഹം) പെ. ബ. തോമ്മാ മല്ലാനച്ചൻ മേലേഴുതിയ മാത്തു മല്ലാനച്ച നോടു ഗുണദോഷമായി പറഞ്ഞതായതു: ഈ വണ്ണം നടക്കുന്നതു പട്ടക്കാർക്കു ഒട്ടുംതന്നെ മുറയില്ലായ്കയാലല്ലേ ഇദ്ദേഹം നമ്മെ അറിയാഞ്ഞതും ബഹുമാനിക്കാഞ്ഞതും. ആയതുകൊണ്ടു ഇനി യെങ്കിലും ജോവ ഉടുത്തു നടക്കണം. ആയതിനു അച്ചൻ ഒരു മനസ്സുവെച്ചാൽ ഞാൻ ഉത്സാഹിച്ചു നടത്തിക്കൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇവരെപ്പോലെ കറുപ്പു ഉടുത്തു നടക്കാൻ കഴികയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു.

എന്നാൽ കറുപ്പു വേണ്ടു വെള്ള ആകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു സമ്മതിപ്പിച്ചു ഈ ദേഹവും പിച്ചി പൌലോസു കത്തനാറ ചുനംകുടി കൊച്ചിയിൽ പോയി ഏതാനും വെള്ളക്കച്ചു വാങ്ങിച്ചു മല്ലാനച്ചനും ശമ്മാശ്ശന്മാർക്കും അന്നു വരാപ്പഴ പാർത്തിരുന്ന പട്ടക്കാർക്കും വെള്ള ജോവ കുത്തിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ശേഷം മെത്രാനച്ചനെ കാണുമാൻ വരാപ്പഴ ചെല്ലമ്പോൾ ജോവ ഇടുകൊണ്ടേ മെത്രാനച്ചന്റെ മുമ്പിൽ ചെന്നുകൂടു എന്നൊരു സ്വരം ഉണ്ടായി. ആയതിനാൽ അന്നുമുതൽ ശമ്മാശ്ശന്മാരു ജോവ കുത്തിക്കണം എന്നുള്ള ചട്ടം തുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ നടത്തി വരികയാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ വരെ പട്ടമേല്ലാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ ജോവ, സൂർപ്ലേസു ഒക്കെയും അവർക്കുണ്ടായതിൽ പിന്നെയത്രെ അനുവദിച്ചതും. അതെന്തെ അതുവരെ പള്ളികളിൽ സൂർപ്ലേസു എന്നു പേരു പറഞ്ഞു വരുന്ന വട്ടത്തിൽ വെട്ടി നടുവിൽ കഴുത്തിലിടുവാൻ തക്കവണ്ണം വെട്ടിയിരിക്കുന്ന രണ്ടു മൂന്നു സൂർപ്ലേസു ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതു പള്ളിവകയായിരിക്കും. പള്ളിയിൽ ശേഷം ഉടുപ്പുകൾ പോലെ ഉണ്ടാക്കി സൂക്ഷിച്ചുവരികയല്ലാതെ ഓരോ രുത്തർക്കു ഇല്ലായിരുന്നു. പട്ടക്കാർക്കു സൂർപ്ലേസു വേണമെന്നും ആയതു കൈയുള്ളതായിരിക്കണമെന്നും ഈ ദേഹം പറഞ്ഞു. ഈ ശമ്മാശ്ശന്മാർക്കും പിന്നീടു പട്ടമേറ്റവർക്കും ഉണ്ടാക്കിച്ചതിനാൽ ഓരോരുത്തർ ഉണ്ടാക്കുവാൻ തുടങ്ങി. എങ്കിലും ഇപ്പോഴും എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

ഈ ശമ്മാശ്ശന്മാരും മുൻപറഞ്ഞ കോയിൽമുക്കുകാരൻ ചാണ്ടപ്പിള്ള ശമ്മാശ്ശനും പിന്നെയും മറ്റു ചിലരും വന്നു കൂടി

യതിനാൽ ഇദ്ദേഹം ഒരു സെമിനാരിക്രമം എഴുതിയുണ്ടാക്കി. ആയതിനു പന്ത്രണ്ടു വകുപ്പുണ്ട്. ആയതു ഒരു പസ്റ്ററിയിൽ പതിച്ചു പഠിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു വെച്ചു. പള്ളിയുടെ വടക്കു വശത്തു വരാന്തയുടെ കിഴക്കു അറ്റത്തു ഒരു മുറിയുണ്ട്. അതിലത്രെ ഈ ദേഹം പാർക്കുന്നതു്. ആ വരാന്തയുടെ പടിഞ്ഞാറെ അറ്റത്തു ഒരു ചെറിയ മുറിയും നടുവിൽ നീളമുള്ള ഒരു വരാന്തയും ഉണ്ട്. ഈ വരാന്തയത്രെ സെമിനാരി ആക്കിയതു, അവിടെ ഇരുവശത്തു വടം നടുവിൽ മേശയും ഇടു ഇരുവശത്തും ശമ്മാശ്ശൻമാരു ഇരിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഞങ്ങൾ അവിടെനിന്നു ആവശ്യത്തിനുമാത്രം പുറത്തുപോയിരുന്നു. അഞ്ചുമണിക്കു പുറത്തിറങ്ങി നടന്നിരുന്നു. ഉച്ചയ്ക്കു തീൻ കഴിഞ്ഞാൽ കുറെനേരം ഉറങ്ങുവാൻ മുറിയ്ക്കു പോകും. അപ്പോൾ എല്ലാവരും സുറിയാനി മലയാഴ്ച എഴുതണം. 6 മണിക്കു പള്ളിയിൽ പോയി ലുത്തിനിയ, ധ്യാനവായന, കൊന്തനമസ്കാരം മുതലായതു എത്തിച്ചിരുന്നു. ഇതിനെല്ലാം ഞങ്ങളോടുകൂടി ഈ ദേഹവും കൂടിയിരുന്നു. ഇതിന്റെ ശേഷം പഠനസ്ഥലത്തു ഞങ്ങളോടുകൂടി വന്നിരിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. അത്താഴം കഴിഞ്ഞു കുറെനേരം ജ്ഞാനകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു സംഭാഷണം ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം മണിക്കൊട്ടി ഉറങ്ങാൻ പോകുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ കിടക്കുന്ന നേരം വരെയും ജോവ ഉടുത്തുകൊണ്ടു അവിടെത്തന്നെ ഇരിക്കയും മണി ഇല്ലായ്കയാൽ ചിലപ്പോൾ പതിനൊന്നു മണിവരെ രാവായിപ്പോകുകയും ചെയ്തു. ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുവാൻ പോയാലും ഈ ദേഹം വീണ്ടും അവിടെ ഇരുന്നു ഏറിയനേരം വായിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ നടന്നു വന്നതിന്റെ ശേഷം രണ്ടു ശമ്മാശ്ശന്മാരും ഒരു വാലിക്കാരനും മരിച്ചതിനാൽ പലരും കുറും പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. അതായതു, വടയാറ്റും കുമാരകത്തും മറ്റും ഉള്ള മല്ലാനാരോടുകൂടി പഠിക്കുന്ന ശമ്മാശ്ശന്മാർ ജോവകൂടാതെ കമ്മീസോടുകൂടി പള്ളി അകത്തും വരാന്തയിലും മനസ്സുപോലെ നിലത്തും മറ്റും ഇരുന്നു നടന്നു വായിക്കയും പഠിക്കയും ചെയ്തുവരുന്നതുപോലെ അല്ലാതെ ജോവ ഉടുത്തുകൊണ്ടു ക്രമമായി അവിടെത്തന്നെ ഇരുന്നു. അവരോടുകൂടെ മുട്ടിപ്പായി ഈ ദേഹവും ഇരുന്നുകൊണ്ടും സെമിനാരി നടത്തുന്നു. ഇങ്ങനെ ഉള്ള ഞെരുക്കത്താലത്രെ ശമ്മാശ്ശന്മാരു ചാകുന്നതു് എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. ആയതിനാൽ കുറെ നാൾ കഴിഞ്ഞശേഷം വരാന്തയുടെ താഴത്തു നടന്നു വായിപ്പാൻ അനുവദിച്ചു. അതായതു എട്ടുമണി കഴിഞ്ഞു പാഠം കേൾപ്പിച്ചു

കഴിയുന്നവരു വീണ്ടും പന്ത്രണ്ടു മണി വരെയും അപ്രകാരം മൂന്നു മണികഴിഞ്ഞു അഞ്ചുമണിവരെയും അവിടെ നടന്നു വായിപ്പാനും പള്ളിയിലും പരസ്യക്കൂട്ടത്തിലും ഞായറാഴ്ച പെരുന്നാരം ദിവസങ്ങളിൽ മാത്രം ജോവ ഉടുക്കുന്നതിനും അനുവദിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇങ്ങനെ നടന്നു വരുമ്പോൾ മേല്പറഞ്ഞ പീലിപ്പോസ് ശമ്മാശ്രമ വയസ്സുകൊണ്ടും ബുദ്ധിമുട്ടുകൊണ്ടും ഒന്നും പഠിക്കാത്തതുകൊണ്ടും വിചാരിച്ചതുപോലെയുള്ള ഗുണം കാണാത്തതിനാലും ഇനി പട്ടമേല്ക്കാതെ ഈ സ്ഥിതിയിൽ നിന്നു ദൈവശുശ്രൂഷ ചെയ്ക അത്രെ നല്ലതു എന്നു പറഞ്ഞതെ അതിനും മനസ്സിലു. ഇതിനാൽ, ഞാനതിനു കാരണക്കാരനായല്ലോ എന്ന് ഈ ദേഹം വിചാരിച്ചു പീലിപ്പോസിനെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയ ഉത്സാഹം ചെയ്യണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു കാനോനാ നമസ്കാരം പഠിപ്പിച്ചു തുടങ്ങി. റംശായം ലെലിയായും ശമ്മാശ്രമാരോടുകൂടി അത്രെ ഈ ദേഹം എത്തിക്കുക പതിവു. അഞ്ചു മണിക്കു റംശാ. അക്കാലങ്ങളിൽ തലേദിവസമെ ലെലിയ എത്തിക്കുക എന്നുള്ള പതിവു ഇല്ലായിരുന്നു. പിന്നെയൊ എത്ര ദീർഘമുള്ളതായാലും പിറവിയുടെതു നീക്കി ശേഷമൊക്കെയും പുലർകാലമെ എത്തിച്ചു തുടങ്ങുകയുള്ളു. ഇതിനാൽ കാലത്തു തുടങ്ങി ഹുലാലയും മെഴുതായും സപ്രായം എത്തിച്ചു കുർബാന ചൊല്ലും. അപ്പോൾ തഴങ്ങുന്നതിനായി ടി. പീലിപ്പോസിനോടുകൂടെ എത്തിച്ചു തുടങ്ങി. എന്നാൽ ഇയാളെ പഠിപ്പിപ്പാനായി ഒന്നിച്ചു നമസ്കാരം എത്തിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ എട്ടു ഒൻപതു മണിയാകും. ഇതിനാൽ ശേഷം ശമ്മാശ്രമാർക്കു ഭാരമാകാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി അവർ തന്നിച്ചു നമസ്കരിക്കുന്നതിനു അനുവദിച്ചുകൊണ്ടു ഈ ദേഹവും പീലിപ്പോസുമായി നമസ്കരിച്ചിരുന്നു. ആ ആണ്ടിൽ അതാതു നോമ്പിൽ പുലർകാലെ തുടങ്ങി പീലിപ്പോസിനോടുകൂടെ ഏഴു ഹുലാലയും ഞായറാഴ്ച ദിവസം പത്തു ഹുലാലയും എത്തിച്ചു കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം കുർബാന ചൊല്ലിയിരുന്നു.

ഈ ദേഹം കുർബാന ചൊല്ലിയപ്പോൾ തുടങ്ങി എന്നു തോന്നുന്നു ഞങ്ങൾ പഠിപ്പാൻ ചെന്നപ്പോഴും ദിവസവും ഒരു നേരം. അതു ഉച്ചയ്ക്കു മാത്രം ചോറണ്ണം. വയ്യിട്ടു കുറെ കഞ്ഞി കടിക്കും. കാലത്തു ഒന്നുമില്ല. ഇങ്ങനെ ഏറിയ കാലം ജീവിച്ചിരുന്നു. അനന്തരം ഒരു കഠിന ജ്വരം വന്നപ്പോൾ പുത്തനങ്ങാടിയിൽ ഇടുപ്പു വൈദ്യൻ കുർശനമായി പ്രമാണിച്ചതി

നാൽ അന്നുമുതൽ കാലത്തു കഞ്ഞി കുടിച്ചു തുടങ്ങി. എന്നാൽ വരാപ്പഴെ സെക്രട്ടറാരി ആയിട്ടു താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തും ഈ ക്രമം അവിടെയും അനുസരിച്ചിരുന്നു. ഈ ദേഹത്തിന്റെ ക്ഷേണം വീട്ടിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. എന്നാൽ മേലെ ഴുതിയവണ്ണം വീട്ടിൽ ഞെരുക്കം തന്നെ. ഈ ദേഹം കർബാന ചൊല്ലുന്നതിനു കുറെ ദിവസം മുമ്പ് അമ്മയും മരിച്ചു. ഒരു ജ്യേഷ്ഠനും രണ്ടു പെങ്ങളുമാരും ഉള്ളതിൽ മുത്ത പെങ്ങളുടെ കെട്ടിയവൻ സ്വഭാവക്കേടുകാരനായി രക്ഷിക്കായ്കയാൽ ഈ പെങ്ങളും വീട്ടിൽ വന്നു പാർത്തിരുന്നു. അവരത്രെ ഈ ചോറും കുറിയും ഉണ്ടാക്കി കൊടുത്തുയർന്നു. എന്നാൽ ജ്യേഷ്ഠൻ അധിക പ്രാപ്തിയില്ലാത്ത ആളായിരുന്നു. ഇതിനാൽ ഇവരൊക്കെയും ഈ ദേഹം കർബാന ചൊല്ലിയനാൾ മുതൽ ഈ ദേഹത്തിന്റെ സഹായത്താലത്രെ ചെലവു കഴിച്ചുവന്നതു് എന്നു പറയാം. ഈ ദേഹത്തിന്റെ ഉച്ച ക്ഷേണത്തിനു എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരു കുറി മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഈ ദേഹം എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടിയാറെയും ടി. പീലിപ്പോസിനു പഠനത്തിൽ ഒരു ഫലവുമില്ലെന്നു കണ്ടു് ഇനി താൻ അഞ്ചുപട്ടം ഏൽക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പീലിപ്പോസു അരിശപ്പെട്ടു 'നീ എന്നെ ചതിച്ചില്ലയോ, ഞാൻ മാപ്പിള ആയിട്ടു നടന്നു തല്ലയോ, എന്നെ ഈ കോലം കെട്ടിച്ചിട്ടു ഇപ്പോൾ ഇനിക്കു പട്ടം തരുവിക്കയില്ലയോ? ഈ കൊച്ചു ശമ്മാശ്ശന്മാരെ ഒക്കെ പട്ടമേല്പിക്കുന്നല്ലോ' എന്നും മറ്റും ഈ ദേഹത്തെ ഭൂഷണം പറവാൻ തുടങ്ങി. അനന്തരം ടി. പീലിപ്പോസു പള്ളിപ്പുറത്തുനിന്നും പുറപ്പെട്ടു പരശേശി ആയി നടപ്പാൻ തുടങ്ങി.

ഇങ്ങനെ ഈ ദേഹം പഠിപ്പിച്ചു വരികയിൽ ഈ ദേഹത്തിന്റെ മല്ലാൻ വയസ്സായി കല്ലറമ്പിൽ പാർത്തു പഠിപ്പിച്ചുവന്നിരുന്നു. എന്നാൽ കന്നിമാസം 1-ാം ഞായറാഴ്ച സെമിനാരിപ്പെരുന്നാളായി കല്ലറമ്പിൽ ഘോഷിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ മല്ലാനച്ചൻ ആ ദേഹത്തിൽ നിന്നു ഏറിയ ഉപകാരം കൈക്കൊണ്ടിരിക്കയാൽ ആ ദേഹത്തിനെ ചെന്നുകണ്ടു ഒരു വാഴ്വു വാങ്ങിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചു ആദ്യ ശിഷ്യരായ പള്ളിപ്പുറത്തു ഇടവകക്കാരൻ വരാപ്പഴെ മല്ലാനായിരുന്നു മരിച്ച മംഗലത്തു ചാണ്ടി കത്തനാരച്ചനെയും വൈക്കത്തു പഴയ കടവിൽ യൗസേപ്പ് കത്തനാരച്ചനെയും എന്നെയും കൂടി കൊണ്ടു പോകാമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഇതിനാൽ അവർ രണ്ടുപേരും

അവരുടെ വീടുകളിൽനിന്നു ഓരോ കുത്തു കച്ചയും എനിക്കു വേണ്ടി ഈ ദേഹം തന്നെ ഒരു വിശേഷ പുതപ്പും വാങ്ങിച്ചു ഞങ്ങളെ മുവരേയും കൂട്ടി കൊച്ചിയിൽ അടുത്തു ചില വിശേഷ തര തീർത്സാധനങ്ങളും ചട്ടംകെട്ടി കല്ലറമ്പിൽ ചെന്നു. ക്ഷവനായ മല്ലാനച്ചൻ ഈ ദേഹം വലിയ ബഹുമാനത്തോടും ആചാരത്തോടുംകൂടെ വണക്കം ചെയ്യിട്ടു ഭൂമി മാറിനിന്നു. അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ മുവരും ഈ ക്ഷാപങ്ങളും കൊണ്ടുചെന്നു ആ ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിൽ വെച്ചു കസേരയുടെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി കൈ മുത്തുകയും ആ ദേഹം സന്തോഷത്തോടുകൂടെ ഞങ്ങളുടെ തലയിൽ കൈവെച്ചു ആശീർവദിക്കുകയും ചെയ്തു. ടി. പെരുന്നാളിനു പല ശിഷ്യരും വന്നു കൂടിയിരുന്നു. ഈ ദേഹമത്രെ പ്രസംഗം പറഞ്ഞതു. പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞു ഞങ്ങൾ പള്ളിപ്പുറത്തിനു തിരിച്ചുപോകുകയും ചെയ്തു.

ഈ കാലങ്ങളിൽ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയിട്ടു മിലേസിയോ പ്രംതർഗാസ്സ് എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മെത്രാനച്ചൻ റോമ്മായിൽ നിന്നുതന്നെ വാഴിയും കൈക്കൊണ്ടു വരാപ്പുഴെ വന്നു. അന്നു നടന്നു വന്നിരുന്ന ചട്ടപ്രകാരം അതായതു ഒരു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായുടെ കാലം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മറ്റൊരാൾ വാഴി ഏറ്റു പള്ളി ഭരിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ പള്ളികൾക്കു ഒക്കെയും കല്ലന അയച്ചു വികാരിമാരെയും വേണ്ടത്തക്ക ജനങ്ങളെയും കൂട്ടി, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ദിവസത്തിൽ വരാപ്പുഴ പള്ളിയിൽ വരുത്തി ലത്തീനിലും മലയാഴ്ചയിലും പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും ആയതിന്റെ പകർപ്പുകൾ പള്ളികൾക്കു ഒക്കെയും കൊടുത്തയക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നേ ദിവസം കൂടുന്ന പട്ടക്കാക്കും ജനങ്ങൾക്കും അവരവരുടെ ബഹുമാനത്തിനു തക്കവണ്ണം തീൻ കൊടുക്കുമാറായിരുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ മേലെഴുതിയ മെത്രാനച്ചൻ വന്നയുടൻ ഈ ക്രമവും കഴിച്ചു. ഈ ദേഹവും ഈ ക്രമത്തിനു കൂടിയിരുന്നു. ഈ ദേഹം പഠിപ്പിപ്പാൻ തുടങ്ങിയ കാലംവരെ വരാപ്പുഴെ സെക്രട്ടറാരി ആയി താമസിച്ചിരുന്നു. പള്ളികൾ സംബന്ധിച്ച കാര്യം മാത്രമല്ല വരാപ്പുഴെ ഉള്ള വസ്തു ഏപ്പാടുകളുടെയും വിവരങ്ങളും വേണ്ടുവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. സെക്രട്ടറാരി വേലയിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞിട്ടും വികാരി ജനറാളന്മാരായി നടത്തിയിരുന്ന പ്രോസ്റ്റർ, നിക്സാവോസ് എന്ന മുപ്പന്മാർ പ്രധാന സംഗതികൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഈ ദേഹത്തിനെ; ആളയച്ചു വരുത്തി ആലോചന ചോദിച്ചിരുന്നു.

ഇതു മുഖാന്തിരം ഈ ദേഹം വരാപ്പഴ ചെന്നാൽ പിന്തിരിയും വരെയുള്ള ചെലവുകൾ എല്ലാം അവിടെനിന്നു നടത്തിയിരുന്നു. ഈ മെത്രാനപ്പന്റെ കാലത്തിലത്രെ പള്ളികളിൽ വിസിത്തയ്ക്കു മെത്രാൻതന്നെ പോകുന്ന ചട്ടം തുടങ്ങിയതു 1-ാമതു കടമാളൂർ പള്ളിയിലത്രെ വിസിത്തയ്ക്കു പോയതു. അതിന്റെ ശേഷം പള്ളികളൊക്കെയിലും വിസിത്തയ്ക്കു പോയി. ഇതിനു മുമ്പിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മിസ്യോനറിമാരെ പള്ളികളിലയയ്ക്കുന്നതല്ലാതെ മെത്രാന്മാരു പോകുക ചട്ടമില്ലായിരുന്നു. പക്ഷെ ഈ മലയാള രാജാക്കളുടെ ഇടത്തുള്ള ബഹുമാനത്തിനു വേണ്ടി ആയിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. അതായതു, മുനിമാരു അവരുടെ ഇടത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി സഞ്ചരിക്കയില്ലാ എന്നുള്ള മുറ അനുസരിച്ചായിരിക്കും. എന്നാലിപ്പോൾ ചെയ്യുംവണ്ണമുള്ള ക്രമത്തോടും ഫലത്തോടുംകൂടെ ചെയ്തിരുന്നില്ലെങ്കിലും പള്ളികളിൽ നടന്നു സെമിത്തേരി വേണമെന്നും ആയതിൽ ശവമടക്കണമെന്നും കമ്പസാരക്കൂട്ടം ഉണ്ടാക്കണമെന്നും കൊമ്പിരിയാ ഉണ്ടാക്കണമെന്നും മറ്റുമുള്ള ചട്ടം ഈ ദേഹം കല്പിച്ചു. അതിനുമുമ്പു പള്ളികളിൽ പ്രത്യേകം സുറിയാനി പള്ളികളിൽ ലൗകികം (കൊമ്പിരിയാ എന്നുള്ള ക്രമം) ഉണ്ടായിട്ടില്ല. സെമിത്തേരിയും കമ്പസാരക്കൂട്ടം ലത്തീൻ പള്ളികളിലും ഇല്ലാത്തതു.

സുറിയാനി ഭാഷയിൽ ശാസ്ത്രപുസ്തകങ്ങളും തെയ്യോലോജിയായ, മോരൾ ഇങ്ങനെയുള്ള പട്ടക്കാർക്കു ആവശ്യമായ പുസ്തകങ്ങൾ ഇല്ലായ്കയാൽ പട്ടക്കാരുടെ അറിവില്ലായ്മ നിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്ന നാശങ്ങളെ കാൺകയാൽ ഈ ദേഹം ഏറ്റവും സങ്കടപ്പെട്ട വളരെ അന്വേഷിച്ചതിൽ, പാണ്ടിരാജ്യങ്ങളിൽ പൊലീസ്കാരു ചില പുസ്തകങ്ങൾ തമിഴ് പേച്ചിൽ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും കേട്ടു. ആ പുസ്തകങ്ങൾ വരുത്തി, അപ്രകാരം തന്നെ ഇവിടങ്ങളിലും ചില മിസ്യോനറിമാരാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ചില മലയാഴ്ച പുസ്തകങ്ങളും വരുത്തി ഇവയെല്ലാം ഞങ്ങൾക്കു വായിപ്പാനും തന്നെ ഈ ദേഹവും തമിഴ് പഠിച്ചു, ആ പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചു വന്നു. എല്ലായ്പ്പോഴും തന്നെ വായിച്ചിരുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു മറ്റു മല്ലാന്മാരു "തമിഴ്മല്ലാൻ, പാണ്ടിമല്ലാൻ" എന്നു പരിഹാസമായി വിളിച്ചിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സുറിയാനി പേച്ചിലുള്ള പഠനം ഇല്ലായ്മയാലത്രെ ഈ തമിഴ് പുസ്തകങ്ങളെ വായിക്കുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞു വന്നിരുന്നു.

പുണ്യജീവിതം, വലിയ ഓത്തിന്റെ അർത്ഥം ഞാറയ്ക്കൽ മല്ലാൻ കരിയാറിൽ മല്പാൻ, പൌലിനോസ് മൂപ്പച്ചൻ എന്നിവ രാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട കൂദാശപ്പുസ്തകങ്ങളും മറ്റു ചില വിശേഷ മലയാളപുസ്തകങ്ങളും ജ്ഞാനമൂർത്തു, ജ്ഞാനസഞ്ജീവി, ഏഴാഴ്ച പുതുമ, നക്ഷത്രമാല, പുരാന്തിമം, പശ്ചിമം മുതലായ വിശേഷ തമിഴ് പുസ്തകങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അച്ചടി പ്പെന്ന പേരുകളുടെയും കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഈ ഇന്ത്യയിൽ ഇങ്ങനെ യുള്ള പുസ്തകങ്ങളെ സമ്പാദിക്കുന്നതിനു അധിക അന്വേഷ ണവും വേലയും വേണ്ടിവന്നു. തമിഴിൽ നിന്നു മലയാളത്തി ലേക്കു ചില പുസ്തകങ്ങൾ ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരുന്നു. തന്റെ ശിഷ്യർ എല്ലാവരെയും പക്ഷഭേദം കൂടാതെ പഠിപ്പി ക്കയും, അവർക്കുവേണ്ടി കൈയെഴുത്തായിരുന്ന സുറിയാനി വേദപുസ്തകങ്ങൾ പല സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും വരുത്തി അവർക്കു കൊടുക്കയും അവരെക്കൊണ്ടു പകർത്തിപ്പി ക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. പട്ടക്കാർക്കടുത്ത അറിവിന്നു തക്ക തായ പഠിത്വമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ ലത്തീൻഭാഷ പഠിക്കണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചു ചിലരെ എങ്കിലും പഠിപ്പിച്ചാൽ അവരു വഴിയായി ശേഷം പേർക്കും ഉപകാരം ഉണ്ടാകും എന്നു വിചാരിച്ചു. ആകയാൽ ഞങ്ങൾ അറിയാതെ മേലെഴു തിയ മിലേസ്യ മെത്രാനച്ചനെ ഈ സംഗതി ബോധിപ്പിച്ചു ആ ദേഹവും സമ്മതിച്ചു. നിക്ലാവോസു മൂപ്പച്ചന്നു ഈ ദേഹ ത്തിന്റെ നേരെ അധിക സ്നേഹമായിരുന്നതിനാൽ വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്യാമെന്നു പറഞ്ഞു. അപ്രകാരം ഞങ്ങൾ മൂവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരാപ്പഴെ കൊണ്ടുപോയി ആക്കി. സെമിനാരികു പുറത്തു കിണറ്റിന്റെ പടിഞ്ഞാറുവശമുള്ള മുറിയിൽ ഞങ്ങൾ പാർപ്പാനും പഠിത്വത്തിന്റെ നേരത്തു ലത്തീൻകാരുടെ സെമിനാരിയിൽ പോയി പഠിച്ചുകൊള്ളണ മെന്നും തീരും കിടപ്പും ഈ മുറിയിൽ കഴിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും എന്തോരാവശ്യം നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ഒക്കെയും മൂപ്പച്ച നോടു പറഞ്ഞാൽ നടത്തിത്തരുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഈ ദേഹം പള്ളിപ്പുറത്തിനുപോയി. പിറേ ദിവസം ഞങ്ങൾ സെമിനാരിയിൽ ചെന്നാറെ സെമിനാരിയിൽ കയറുന്നതിനു് അവർക്കു സമ്മതമില്ലാഞ്ഞു. ഇതിനാൽ ഈ ദേഹത്തിന്റെ നല്ലവാക്കു സാധിക്കാതെ പള്ളിപ്പുറത്തേക്കു പിന്തിരിയേണ്ടി വന്നു. ആകയാൽ ലാക്കു സാധിക്കാതിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, കുറെ മാനക്കേടു് സങ്കടവും കൂടി ഉണ്ടായി. ഇനി ഇതിനു എന്തു

വഴിയുള്ള എന്നു വിചാരിച്ചപ്പോൾ മേലേഴുതിയ രണ്ടുപേരും പ്രായം ചെന്നവരുകയാലും കാനോന നമസ്കാരം മുതലായതു തഴങ്ങി അഞ്ചു പട്ടത്തിനു ആസ്കമാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കയാലും എന്നെന്നെയെങ്കിലും കുറെ ലത്തീൻപേച്ചു പഠിപ്പിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. അന്നു തങ്കിപള്ളിയിൽ വികാരി ആയിരുന്ന വടക്കൻ പള്ളിപ്പുറത്തുകാരൻ മെയിൻ പാട്രിയച്ചൻ ഒരു പ്രകാരം ലത്തീൻപേച്ചു തിരിയുന്നയാൾ എന്നു കേട്ടു ഈ ദേഹം തന്നെ ചിലവു തന്നു അയച്ചു. കുറേനാൾ ആരെടുമാസം അവിടെ താമസിച്ചു. അപ്പോൾ ഒരു ദീനം വന്നതിനാൽ പോരുകയും ചെയ്തു. ഈ ആഗ്രഹം സാധിക്കുന്നതിനു ഇടയായില്ല. ഇങ്ങനെ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തു ആ ദേഹത്തിന്റെ ഏറിയ പ്രയത്നത്താൽ യജമാനന്മാരെ ബോധിപ്പിച്ചു വടയാറ്റു പള്ളിയിലും, പിന്നെയും ചിലപള്ളികളിലും കൊൺഗ്രസ്യോൻ എന്ന കമ്മലമാതാവിന്റെ ദർശനപ്പെരുന്നാൾ സ്ഥാപിച്ചു ലോഷിച്ചിരുന്നു. ആദേഹത്തിനു ഏറിക്കപ്പെട്ട സ്നേഹക്കാരനായ ബ. പോരൂക്കര തോമ്മാക്കത്തനാരച്ചൻ. ഈ ദേഹവും കൂടെ ഈ മലയാളത്തിൽ പട്ടക്കാർക്കുപോലും ഒരു തപസ്സുവേനം ഇല്ലായ്കയാൽ ഏറിയ നന്മകൾക്കു വിപ്ലവമായിരിക്കുകൊണ്ടു വല്ല പ്രകാരത്തിലും പട്ടക്കാർക്കെങ്കിലും ഒരു ദർശന വീടുണ്ടാക്കണമെന്നാഗ്രഹിച്ചു. ആയതിന്നു ഒരു സഹായം ആരുമില്ലായ്കകൊണ്ടു വേദിച്ചപേക്ഷിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ദൈവസഹായത്താൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ബോംബെയുടെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയ മാർ മൌറേലിയോസ് ദൊലിക്കാ എന്ന മെത്രാനച്ചൻ ഇവിടേക്കു വന്നു. മാർ ലെയോൻ പത്താമതു എന്ന ശുദ്ധമാന മാർപാപ്പായുടെ കല്പനയാൽ വരാപ്പഴയ്ക്കു ഇന്തിരീനാ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയിട്ടു വാഴുകയിൽ, ഞങ്ങളുടെ മല്ലാനച്ചൻ, മുന്യ പീയൂസു ഏഴാമതു എന്ന ശുദ്ധമാന മാർപാപ്പയുടെ കാലത്തു വരാപ്പഴ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയിട്ടു വാണിരുന്ന മാർ റെയിമുത്ത് സൂര്യ എന്ന മെത്രാനച്ചന്റെ സെക്രട്ടറിയായിട്ടു പാർത്തിരുന്നതിനാലും, പിന്നെ ഉണ്ടാകുന്ന യജമാനന്മാരു ആലോചന ചോദിക്കുന്നതിനായി ഞങ്ങളുടെ മല്ലാനച്ചനെ വിളിക്കുമാറായിരുന്നു. അപ്രകാരം ബഹുമാനപ്പെട്ട മാർ മൌറേലിയോസ് എന്ന മെത്രാനച്ചൻ വിളിച്ചു ഒന്നുകിൽ സെക്രട്ടറാരി ആയിട്ടവിടെ പാർക്കണം, ആയതല്ലെങ്കിൽ ഇപ്രകാരം വിശ്വാസമുള്ളതിൽ ഒരു പട്ടക്കാരനെ ഇവിടെ നിർത്തണം എന്നു കല്പിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ മല്ലാനച്ചൻ പഠിപ്പിക്കൽ

എന്ന ജോലി ഉപേക്ഷിപ്പാൻ പാടില്ലായ്കയാൽ പോരൂക്കര-
 തോമ്മാക്കത്തനാരച്ചനെ കൊല്ലത്തു തങ്കച്ചേരി പുത്തൻപള്ളി-
 യിൽനിന്നു വരുത്തി മെത്രാനച്ചന്റെ സെക്രട്ടററി ആയിട്ടു
 ആക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയിരിക്കയിൽ ഇവരു മുൻവിചാ-
 രിച്ച സംഗതിയെപ്പറ്റി ആലോചിക്കയിൽ “എന്റെ നാമ-
 ത്തിനു രണ്ടുമൂന്നുപേരു കൂട്ടുന്നിടത്തു ഞാനുണ്ടാകുമെന്നും, ചോദി-
 പ്പിൻ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടപ്പെടും.” എന്നിങ്ങനെയുള്ള നമ്മുടെ കർ-
 ത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടിനു തക്കവണ്ണം ഇവരുടെ ഉത്സാഹ-
 ത്താലും അപേക്ഷയാലും ബഹുമാനപ്പെട്ട മെത്രാനച്ചൻ ഈ
 അവസ്ഥകൾ ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ ദാഹിക്കപ്പെട്ട ഭൂമി വർഷത്താൽ
 തെളിയുംവണ്ണം പുണ്യദാഹത്താൽ ദാഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന
 അച്ചൻ ഏറിക്കപ്പെട്ട തെളിവാൽ തെളിഞ്ഞു. “തമ്പുരാന്റെ
 മുഖം അന്വേഷിക്കുന്നവരു ഈ വേലയ്ക്കു ദാനഭർമ്മം ചെയ്യണ”
 മെന്ന ഒരു പന്യേന്തി എഴുതി. ഇതിനു ദാനധർമ്മമായിട്ടു ബഹു-
 മാനപ്പെട്ട അച്ചൻ 1829-ാം കാലം വൃശ്ചികം 1നു തന്നെ മുൻ-
 പിനാൽ ഇവരുടെ കയ്യിൽ, അതായതു ഞങ്ങളുടെ മല്ലാനച്ചന്റെ-
 യും പോരൂക്കര അച്ചന്റെയും കയ്യിൽ ഇരുന്തു കമ്പനി രൂപയും
 കൊടുത്തു, ഇതിനു വേലചെയ്വാൻ ഇവർ രണ്ടുപേരെയും കഴ-
 ലപ്പെടുത്തി അയച്ചു. ഇവരു പുറപ്പെട്ട 1830-ാം കാലം തുലാ-
 മാസത്തിൽ കോയിൽമുക്കു പള്ളിയിൽ (എടത്പായിൽ) പോകും
 വഴി കല്ലൂർക്കാട്ടു പള്ളിയിൽ (ചമ്പക്കുളത്തു) കയറി പന്യേന്തി-
 കാട്ടി വിവരം അറിയിച്ചു. പട്ടക്കാരും യോഗക്കാരുംകൂടി
 ഇരുന്തു രൂപയ്ക്കു ആയിരപ്പറനെല്ലു തരത്തക്കതിൻ വണ്ണം നിശ്ചയ-
 യിച്ചു. വികാരി അച്ചന്റെ ഒപ്പം പന്യേന്തിയിൽ വെച്ചുതന്നു.
 അവിടെനിന്നു കോയിൽമുക്കു പള്ളിയിൽ പോയി. അവിടെയും
 പന്യേന്തികാട്ടി വിവരം അറിയിച്ചാറെ അവരെല്ലാവരുംകൂടി
 പള്ളിയിൽനിന്നു നാനൂറു രൂപയ്ക്കു പതിനായിരം ചക്രം കൊടു-
 ക്കത്തക്കതിൻവണ്ണം നിശ്ചയിച്ചു. പൂട്ടുതുറന്നു ചക്രം പതിനാ-
 യിരവും കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടെനിന്നു അച്ചൻ പള്ളി-
 പ്പറത്തുവന്നു പാക്കയും, എ. പെ. ബ. മെത്രാനച്ചൻ അത്തുകൽ-
 മാർ അന്ത്രയോസു ശ്രീഹായുടെ പള്ളിയിൽ താമസിക്കയിൽ
 പോരൂക്കര അച്ചൻ അവിടെ പോയി സെക്രട്ടറിയായി
 താമസിക്കുകയും ചെയ്തു.

കുറിക്കാലം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം വീടിന്നു സ്ഥലം
 കാണണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു ഞങ്ങളുടെ മല്ലാനച്ചനും പോരൂ-
 കര അച്ചനും ആ ദേഹത്തിന്റെ ഒരു വാലികോരനായിട്ടു

കുണിയാന്തര യാക്കോ എന്ന പൈതലും പള്ളിപ്പറത്തു പള്ളി ഇടവക കല്ലുകൾ ഇട്ടിങ്ങയിപ്പും ഈഴവപ്പരിഷയിലുള്ള ഇട്ടൻ എന്നവനും ഇവരെല്ലാവരും കൂടി പുറപ്പെട്ടു ഇത്തിപ്പഴ ആറ്റിൻ വഴിപോയി. വെട്ടിക്കാട്ടുമുക്കും കടന്നു ആ പ്രദേശങ്ങളൊക്കെയും തിരിഞ്ഞു. അവിടെനിന്നു കടന്നാട്ടിൽപാറ എന്നു ചൊല്ലുന്ന ഒരപകടസ്ഥലവും കടന്നു മുളകുളത്തു ചെന്നു. അവിടെയും തിരഞ്ഞാറെ തക്കതായ ഒരിടവും കണ്ടില്ല. അവിടെനിന്നും തിരികെ യാത്ര പുറപ്പെട്ടു വഴിക്കു കാണുന്ന ഉയരപ്പെട്ട കുന്നും മലയും നോക്കുകയും ആലോചിക്കുകയും ഇങ്ങനെ കടന്നാട്ടിൽപാറയും കടന്നു അതിന്നും താഴെ വെട്ടിക്കാട്ടുമുക്കിന്നും മേൽക്കു കളമ്പുരിന്നു ചെല്ലുന്ന മണയ്ക്കു അടുത്തു അവിടെ ഒരു സ്ഥലം കണ്ടു. അവിടെയും വേനൽ കാലത്തിൽ ഓരുകടക്കുന്നതിനാൽ ആ സ്ഥലവും പിടിച്ചില്ല. അവിടെനിന്നു പള്ളിപ്പറത്തു വന്നു ഇനി ഒരു സമയത്താകട്ടെ എന്നും വെച്ചു പോരുകര അച്ചൻ മെത്രാനച്ചന്റെ പക്കൽ പോയി.

കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം പസ്സാൾ പാറ്റി അച്ചനും ഞങ്ങളുടെ അച്ചനും പോരുകര അച്ചനും ഇട്ടുപ്പു കത്തനാരച്ചനും മംഗലത്തു പാണ്ടി കത്തനാരച്ചനും കൂടെ മുമ്പിൽ പോയ ആറ്റുവഴിക്കുതന്നെ പുറപ്പെട്ടു വെട്ടിക്കാട്ടുമുക്കിന്നും മേൽക്കു കടന്നാട്ടിൽ പാറയ്ക്കും താഴെ കാവൽ വഴി ചേരിക്കും കിഴക്കുള്ള ചെമ്മഞ്ചി എന്നു ചൊല്ലുന്ന ഉയർന്ന ഒരു കുന്നുംപുറം കണ്ടു. അതിന്നും മുകളിൽ വളരെ പ്രയാസവും ബുദ്ധിമുട്ടും കഴിച്ചു കയറി നോക്കിയപ്പോൾ ഉയർച്ചയും വീതിവിസ്താരവും സ്ഥലസൗഖ്യവും നല്ലതുതന്നെ. എങ്കിലും വളമടുപ്പാനും താഴത്തുനിന്നു ഒരു വസ്തുവും മുകളിൽ കൊണ്ടുവരുവാനും വളരെ പ്രയാസം. അതിനാൽ ആ സ്ഥലവും അത്ര യുക്തികരമായില്ല. അവിടെനിന്നു എല്ലാവരും മടങ്ങി ഓരോരുത്തരുടെ സ്ഥലത്തു പോരുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം ഞങ്ങളുടെ മല്ലാനച്ചനു വാതം വന്നു വിഷമിച്ചു കിടപ്പിലായി. ഒരു മാസത്തോളം കുർബാന ചൊല്ലാതെയും അരകൂടെ തളർന്നു പോകയാൽ കാൽ അനക്കുവാൻ വഹിയാതെയും ആയിപ്പോയി. ദീനം ഒരു വിധം സൗഖ്യമായ ശേഷം വടകരയ്ക്കുപോയി. അവിടെവെച്ചു ഞാനും ബ. അച്ചനും ആറ്റിനക്കരെ കടന്നു പല മലകളും കുന്നുകളും കയറി ഏകദേശം ഉച്ചതിരിഞ്ഞപ്പോൾ പിന്തിരിഞ്ഞു വന്നു. ആ

സ്ഥലങ്ങളും ബോധിച്ചില്ല. അവിടെനിന്നു ഞങ്ങൾ പള്ളിപ്പുറത്തിനു തിരികെ വന്നു. അതിരമ്പുഴക്കു കിഴക്കു് പള്ളിക്കുന്നെന്നും പള്ളിക്കയമെന്നും ഇങ്ങനെ നല്ലതിൽ ഒരിടമുണ്ടെന്നും, വേദഗിരി എന്ന ഒരു ഇടമുണ്ടെന്നും കേട്ടതിനാൽ ആ ഇടങ്ങൾ കാണുമാനായി ഞങ്ങളുടെ അച്ചനും പോരൂക്കര അച്ചനുംകൂടെ പോയി. ആ ഇടങ്ങൾ കണ്ടാറെ വെള്ള സൗഖ്യമുള്ളതു് സ്ഥലസൗഖ്യക്കേടും സ്ഥലസൗഖ്യമുള്ളതു് വെള്ള സൗഖ്യക്കേടും ആകയാൽ ആ സ്ഥലങ്ങളും നല്ലവണ്ണം പിടിച്ചില്ല. അവിടെനിന്നു കടമാളൂർ ആറ്റിൽ വന്നപ്പോൾ കടമാളൂർ പള്ളിക്കു കിഴക്കു ഉയർന്നതിൽ പുഴയരികിൽ ഒരു കുന്നു കണ്ടു. അവിടെ കയറിക്കണ്ടപ്പോൾ സ്ഥലസൗഖ്യംകൊണ്ടും പുഴയരികിലാകകൊണ്ടും ആയതുതന്നെ കൊള്ളാമെന്നു് നിശ്ചയിച്ചു. ഏറിയ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ കഴിച്ചു ആ സ്ഥലത്തു ഒരു പള്ളി വയ്ക്കുന്നതിനു വിചാരണ കഴിയുന്നതിനു ദിവാൻജിയുടെ ഉത്തരവു തഹസിൽദാർക്കു അയപ്പിച്ചു. തഹസിൽദാരു കരക്കാർക്കു് ശീട്ടു എഴുതി വരുത്തി വിചാരണ കഴിച്ചാറെ മേലെഴുതിയ പുല്ലുകരിക്കുന്നുംപുറംകുമാരനല്ലൂർ ഗേവതിയുടെ സങ്കേതമാകകൊണ്ടു് ഊരാഴ്ചക്കാർക്കു സമ്മതമില്ലായ്കയാൽ അവിടെ പള്ളി വയ്ക്കുന്നതിനു ഞങ്ങൾ അനുവദിക്കയില്ലെന്നും സങ്കടമുണ്ടെന്നും കച്ചീട്ടുവെച്ചു. ആകയാൽ ഈ കാര്യം പ്രയാസമാകയാൽ സാധിക്കയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചു.

പിന്നീടു് അതിനു വടക്കുവശത്തു് കടമാളൂർ ചെറിയ പള്ളിക്കു കിഴക്കു വശത്തുള്ള ഒരു കുന്നുംപുറം വാങ്ങിക്കണം എന്നു വിചാരിച്ചു അതിനു വേല ചെയ്തു. ഇരുപത്തഞ്ചു നോയമ്പിന്റെ തലേ ദിവസം തയ്യിൽ തരകൻ എന്നും, അയാളുടെ അനുജൻ കൊച്ചുപോത്തൻ മാപ്പിള എന്നും അങ്ങനെ രണ്ടു ഗൃഹസ്ഥന്മാരും ഐക്യമത്യമായി പാർത്തുവരുന്നു എന്നും അവരെ കണ്ടു് പറഞ്ഞാൽ അവരു വിചാരിച്ചു നടത്തുത്തരുമെന്നും കരുതി ആ ദിവസം കുർബാനയും ചൊല്ലി നോയമ്പോടെ തിരിച്ചു് കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞറിയിച്ചാറെ അച്ചന്മാരു എങ്ങും പോകണ്ടാ എന്നും നമ്മുടെ ഈ കുന്നുംപുറം തന്നെ നന്നു് എന്നും ഇങ്ങനെ ഇതിന്റെ വിശേഷം പറഞ്ഞു്, കയററി കാട്ടിയപ്പോൾ ഇതുതന്നെ കൊള്ളാമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു് വേല ചെയ്യുന്നതിനു പറഞ്ഞു തിരിയു പോന്നു. മേലെഴുതിയ ഉത്തരവിൻ പ്രകാരം

ഏറ്റുമാനൂർ പ്രവൃത്തിയിൽ മാനാനം കരയിൽ ഓലം കണ്ണുകൾ എന്ന കാലായിൽ പള്ളിയും വീടും വയ്ക്കുന്നതിനു സമ്മതമുണ്ടെന്നു കരക്കാറെക്കൊണ്ടു ചീട്ടുവെപ്പിച്ചു, പെ. ബ. അച്ചൻ അർത്തുകൾ പാർത്തിട്ടു സുഖക്കേടു ആകുകൊണ്ടു കടമാളൂർ വന്നു പാർക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു അവിടെ വന്നു പാർത്തു. ഈ അവസരത്തിൽ ഇറയിടം വെട്ടിത്തെളിച്ചു ഒരു കുരിശുപുര കെട്ടിച്ചു ബ. മത്രാനച്ചനെക്കൊണ്ടു അനുവാദം വാങ്ങിച്ചു കുർബാന ചൊല്ലണമെന്നും ആയതല്ലാത്താൽ അതിരമ്പുഴയിൽ വന്നു കുർബാനയും ചൊല്ലി ഇവിടെ വന്നു പാർത്തു വേല എടുപ്പിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞു വരുന്നതല്ലാ എന്നും ആയതുകൊണ്ടു അച്ചൻ വന്നു ഈ വിവരം ബ. അച്ചനെ ബോധിപ്പിച്ചു അനുവാദം വാങ്ങേണ്ടതിനു വേഗത്തിൽ വരണമെന്നും എന്നോടു പറഞ്ഞയച്ചു പ്രകാരം ഞാൻ പള്ളിപ്പുറത്തു ചെന്നു പറഞ്ഞാറെ അച്ചൻ അതിനു സമ്മതിച്ചു. മെത്രാനച്ചന്റെ പക്കൽ വന്നു ബോധിപ്പിച്ചു പ്ലോറം കുത്തിമറച്ചു കുർബാന ചൊല്ലിയെന്നാൽ പിന്നത്തേതിൽ ഉദാസീനതയും വെടിപ്പുകേടും ആയിതീരും, ആകയാൽ എത്രയും വേഗത്തിൽ ചെറുതായിട്ടു ഒരു കുരിശുപുര കല്ലുകൊണ്ടു തന്നെ തീർക്കണമെന്നു കല്പിച്ചു. അപ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചു വേലചെയ്തതുടങ്ങുകയിൽ, ഞങ്ങളുടെ അച്ചൻ ചടപ്പുകകൊണ്ടു മലയിൽ വന്നിരിപ്പാനും അതിരമ്പുഴക്കു പോയി ചൊല്ലുവാനും പാടില്ലായ്കകൊണ്ടും പള്ളിപ്പുറത്തു, മെത്രാനച്ചന്റെ കല്പനപ്രകാരം സെമിനാരി നടത്തുന്നതിനു ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും അവിടേക്കു പോയി.

1831-ാം കാലം ഇടവം 11-ാംനു പെ. ബ. അച്ചൻ വന്നു കൊവേന്തയ്ക്കു കല്ലിടാമെന്നു കല്പിച്ചിരുന്നു. ഈ അധിക കല്ലിടുവാനും കപ്പേളയിൽ കുർബാന ചൊല്ലുവാനും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു, എന്നുള്ള അറിയിപ്പു അച്ചന്റെ ശിഷ്യരും സ്നേഹിതരും ആയ പട്ടക്കാക്കല്ലാവർക്കും കൊടുത്തയച്ചു. എന്നാൽ ദിവസം അടുത്തുവന്നപ്പോൾ മെത്രാനച്ചൻ കൈകാൽ ഒക്കെയും ഒരുതരം വലിയ ചിരങ്ങുണ്ടായതിനാൽ കല്ലിടുന്നതിനുള്ള മനസ്സു അല്പം തണുത്തു. ആകയാൽ പോരൂക്കര അച്ചനും, അച്ചനും, പസ്റ്റോറം പാറ്റി അച്ചനും അധികം സാധ്യപ്പെട്ടപേക്ഷിച്ചതിനാൽ ഒരു പ്രകാരം സമ്മതിച്ചു കല്ലിടുന്നതിനായി, വന്നു. പെ. ബ. മെത്രാനച്ചൻ സുഖക്കേടുകയാൽ, പള്ളിപ്പുറത്തു ചുറ്റു കല്ലിടട്ടെ എന്നും, അച്ചൻ പാടില്ലെ

കിൽ പോരൂക്കര അച്ചൻ ആകട്ടെ എന്നും ഇങ്ങനെ അവരുടെ ഉപവിധാലും എളിമയാലും കുറെ തർക്കിച്ചു എങ്കിലും പോരൂക്കര അച്ചൻ തന്നെ കല്പിടുന്നതിനു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ആരുടെ നാമത്തിൽ വേണമെന്നതിനാൽ മൂന്നു അഭിപ്രായമായി. യോഹന്നാൻ മാ.ദാനയുടെ നാമത്തിൽ വേണമെന്നു പെ. ബ. മെത്രാനച്ചനും, ഭമ്മനീക്കോസു പുണ്യാളന്റെ നാമത്തിൽ വേണമെന്നു ഞങ്ങളുടെ അച്ചനും, യൗസേപ്പു പുണ്യാളന്റെ നാമത്തിൽ വേണമെന്നു പോരൂക്കരഅച്ചനും പറഞ്ഞു. ഇതു മൂന്നും പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പെ. ബ. മെത്രാനച്ചനും, ഞങ്ങളുടെ അച്ചനും പോരൂക്കര അച്ചന്റെ നിശ്ചയം തന്നെ എല്ലായിലും നന്നു എന്നുവെച്ചു പെ. ബ. മെത്രാനച്ചൻ നിന്നുകൊണ്ടു പോരൂക്കര അച്ചനെക്കൊണ്ടു യൗസേപ്പു പുണ്യാളന്റെ നാമത്തിൽ കൊവേന്തപ്പള്ളിക്കു അടിസ്ഥാനമിട്ടു വിട്ടു. 1832-ാം കാലം, പെ. ബ. മൗറേലിയൂസു മെത്രാനച്ചൻ പകരം, പെ. ബ. ഫ്രംസീസുക്കു ശൗര്യൻ മെത്രാനച്ചൻ വന്നു. അച്ചന്മാരും ചെന്നുകണ്ടു. ഫ്രംസീസുക്കോസു ശൗര്യൻ മെത്രാനച്ചൻ, പോരൂക്കര അച്ചൻ മാന്നാനം വിട്ടു കായംകുളം പിള്ളത്തോപ്പു ഇങ്ങനെ കൊല്ലം മിസ്സത്തിലുള്ള പള്ളികളിൽ വികാരിയായിട്ടു പോകണമെന്നു ഒരു കല്പന പോരൂക്കര അച്ചനു അയച്ചു. ഇതിനാൽ ഈ ദേഹം മല്ലാനച്ചന്റെ പക്കൽ വന്നു ആലോചിച്ചു. എങ്കിലും മേല്പട്ടക്കാരുടെ കല്പന ദൈവത്തിന്റെ തിരുമനസ്സാകയാലും പക്ഷേ നമ്മുടെ ചൊല്ലു വിളി പരീക്ഷിപ്പാനായിട്ടു തന്നെ കല്പിച്ചതൊ എന്നും അറിവാൻ വഹിയായ്കയാലും ഞങ്ങളുടെ സങ്കടം പറയാതെ പോകണമെന്നത്രെ എനിക്കും തോന്നുന്നതെന്നു ആ ദേഹം തന്നെ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെതന്നെ ആകട്ടെ എന്നു മല്ലാനച്ചനും പറഞ്ഞു ആ ദിക്കുകൾക്കു പോരൂക്കര അച്ചൻ പോയി.

അനന്തരം പെ. ബ. മെത്രാനച്ചൻ മല്ലാനച്ചനോടു കല്പിച്ച കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം എത്രയും വലിയ കീഴ്വഴക്കത്തോടു കൂടെ നിറവേറുന്നതിനാലും, അപ്രകാരം തന്നെ പോരൂക്കര അച്ചൻ കല്പന കേട്ടു തെക്കോട്ടു പോയി വികാരിത്വം നടത്തിയതിനാലും മെത്രാനച്ചനു വളരെ സന്തോഷവും താല്പര്യവും ആയിരുന്നു. അതിനിടയിൽ പോരൂക്കര അച്ചൻ പിള്ളത്തോപ്പു മുതലായ പള്ളികളിൽ വികാരിത്വം കഴിഞ്ഞുവന്നു. ആ ദേഹം കൊല്ലത്തുനിന്നു ഒരു പണിക്കാരനെ കൊണ്ടുവന്നു. അവൻ മരപ്പണിയും കൽപ്പണിയും തിരിയുന്നവനാകയാൽ

പള്ളിക്കും പള്ളിയിൽനിന്നു വടക്കോട്ടുള്ള മുറികൾക്കും അടിസ്ഥാനമിട്ടു പണി തുടങ്ങി. ഇതിനിടയിൽ അച്ചനോടു പഠിക്കുന്നതിൽ അതിരമ്പുഴക്കാരു ആലഞ്ചേരി എന്നും, വലിയ പറമ്പൻ എന്നും രണ്ടു ശമ്മാശ്ശന്മാരും എടുപ്പുകൊണ്ടു അച്ചൻ കൂടെക്കൂടെ വന്നു താമസിക്കയാലും ഇവിടെ പാർത്തു വന്നു. ഇവിടെ അച്ചന്മാരുടെ അഭിപ്രായം രണ്ടായി. മല്ലാനച്ചൻ പഠിത്വവും ശമ്മാശ്ശന്മാരും കൂടെവേണം. അല്ലാത്താൽ പള്ളിക്കടുത്ത ശുശ്രൂഷ ആഘോഷമായി ചെയ്യാനും ജനങ്ങൾക്കു നമ്മുടെമേൽ താല്പര്യമുണ്ടാകുന്നതിനും കൊവേന്തയ്ക്കു ആളുകളെ കിട്ടുന്നതിനും പാടുണ്ടാകില്ല. ആകയാൽ സെമിനാരിയും പഠിത്വവും ഒരു ഭാഗത്തും മറുഭാഗത്തു കൊവേന്തയും ആയിരിക്കണമെന്നു വേണ്ടതു്, അല്ലാത്താൽ ഈ ദിക്കിലെ മുറയ്ക്കു നടക്കുന്നതിനു പ്രയാസം. പോരുകക്കര അച്ചന്റെ അഭിപ്രായം, സെമിനാരി ആയിട്ടു പഠിപ്പിച്ചുവന്ന സ്ഥലങ്ങൾ മിക്കതും കാലദീർഘംകൊണ്ടു് നശിച്ചു വീണത്രെ കണ്ടുവരുന്നതു്. ഇവരെ ചൊല്ലെ വളർത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിനു പ്രയാസം. കൊവേന്ത എന്ന വാക്കു വച്ചതിനാൽ ദൈവശരണമല്ലാതെ മാനുഷശരണം നോക്കുന്നതായാൽ നേരെ വിചിന്തയും ആണു്. എന്നു വരികിലും പോരുകക്കര അച്ചൻ മല്ലാനച്ചന്റെ മനസ്സിനും ആഗ്രഹത്തിനും കീഴുവഴങ്ങി. ആയതിനാൽ ഈ ശമ്മാശ്ശന്മാരും മാനാനത്തു തന്നെ പാർത്തു വന്നു. വടക്കോട്ടുള്ള മുറിയുടെ താഴത്തെ മുറിയ്ക്കിൽ ഒരു പ്രകാരം പാർപ്പാറായി. അപ്പോൾ മല്ലാനച്ചൻ അർശ്ശസിന്റെ പടപ്പാൽ ക്ഷീണിച്ചു. മാനാനത്തു വന്നാൽ അധികമായി തണുപ്പുകാറ്റാൽ താമസിപ്പാൻ പാടില്ലാതെയും ആകയാൽ ഏറിയതും പള്ളിപ്പാർത്തു തന്നെ പാർത്തു. ക്രമേണ വടക്കോട്ടുള്ള മുറിയുടെ മുകളിലത്തെ തട്ടിലും പാർപ്പാറായി. ചിലരൊക്കെയും പഠിപ്പാനായി വന്നുകൂടി. ഒരു മുഴുവൻ ധ്യാനം കഴിഞ്ഞശേഷം കോവേന്തയ്ക്കായി പഠിപ്പാൻ മനസ്സുള്ളവർ ആരാനമുണ്ടെങ്കിൽ അറിയിക്കണമെന്നും, അവരു മുകളിൽ പാർക്കേയും മറ്റവരു താഴത്തു പാർക്കേയും വേണമെന്നും പറഞ്ഞു. ഇതിന്മേൽ ചിലർക്കു ഇഷ്ടപ്പെടാതെയി. മല്ലാനച്ചന്റെ പക്കൽ, മല്ലാനച്ചൻ ഇവിടെ ഇല്ലാത്ത സമയത്തിൽ പോരുകക്കര ഗുണഭോഷത്താൽ ഞങ്ങളെ താഴത്തിരിക്കി, ഏതാനും പേരെ മുകളിലും കേറ്റി ഇരുത്തി എന്നും മറ്റും സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചു. ഞാൻ മല്ലാനച്ചന്റെ പക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ മല്ലാനച്ചൻ അങ്ങനെയെന്നും, ഇങ്ങനെയെന്നും ഒന്നും പറയാതെ സന്ദർശിച്ചുവന്നു.

കാര്യം എന്ന പോലെയാക്കി. മറ്റു കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെയും പഠിപ്പാൻ വേഗത്തിൽ ശേഷമുള്ള പണികൾ ഒക്കെയും തീർത്തു. ആ വടക്കോട്ടുള്ളത് എല്ലാം തട്ടമിട്ടു ഓടമിട്ടുവാൻ ഇടയായി എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്നും, ആയതിനു വക എന്തെന്നും ആലോചിച്ചു പോരികയും ചെയ്തു.

ഇപ്പോൾ തടിക്കു ഇവിടെ വിലക്കൂടുതലാകയാൽ ധർമ്മം വാങ്ങിക്കുന്നതിനും, തടി വാങ്ങിക്കുന്നതിനുമായി ആരക്കുഴ, മയിലക്കൊമ്പ്, കാരക്കന്നം, കോതമങ്ങലം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചുറ്റി തടികൾ വെട്ടി എറിപ്പിച്ചു പടങ്ങുമ്പോൾ വെപ്പിച്ചു വർഷം തുടങ്ങുമ്പോൾ ഇറക്കത്തക്കവണ്ണം ചട്ടംകെട്ടി പോന്നു. പിന്നെ യാക്കൊയെ വട്ടു അന്വേഷിപ്പിച്ചു വീണ്ടും തടിക്കു ചട്ടംകെട്ടിച്ചിരുന്നു. അപ്പോൾ ദീനം കൂടുതലാകയാൽ ഞാൻ ഇവിടെയും പള്ളിപ്പുറത്തുമായി താമസിച്ചു വരികയിൽ, 1841-ാം കാലം മകരം 16-ാം ന- ശനിയാഴ്ച അതായതു വെള്ളിയാഴ്ച പതിനാ കഴിഞ്ഞു ഞങ്ങളുടെ മല്ലാനച്ചനും സഭയുടെ സ്ഥാപകനുമായ പള്ളിപ്പുറത്തു പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാച്ചൻ മരിച്ചു. 41-വരെ ദിവസേന അവിടെ റാസം ചെയ്തി. പിന്നെയും ഇരുപത്തൊട്ടുതോറും ചെയ്തി. അവരവരു പാടുന്ന ഇടങ്ങളിൽ തിങ്കളാഴ്ചതോറും ഓരോ റാസയും, 365 കർബാനയും ചെയ്തു വാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഈരണ്ടു റാസയും പതിമൂന്നു കർബാനയും ഓരോരുത്തരു ഏറ്റു നിറവേറ്റി.

നാല്പത്തൊന്നു, ശിഷ്യരുടെ പേർ കഴിച്ചു. ആയതിനു പട്ടക്കാരുടെ പേർ 120 ചക്രവും ശ്രമാശ്ശന്മാരുടെ പേർ 60 ചക്രവും വീതം എടുത്തു. ഇതുകൊണ്ട് നാല്പത്തൊന്നും കഴിച്ച് മൂവായിരം ചക്രം കർബാനയും ധർമ്മവും വകയ്ക്കു കൊടുത്തു യിൽ ഇട്ടിരുന്നു. കവറക്കത്തിനു പള്ളിപ്പുറം, മുട്ടം, വെച്ചൂർ, തത്തമ്പിള്ളി, ആലപ്പുഴ, ചേന്നങ്കരി, ചമ്പക്കുളം, എടത്ത് ഇങ്ങനെ എട്ടു ദർശനക്കാരും അവരുടെ കുരിശു മുതലായ കോപ്പുകളും തയ്യിക്കാട്ടുശ്ശേരി, ചെമ്പ്, പറവൂർ, കടത്തുരുത്തി, മുട്ടചിറ, കടമാളൂർ ഇങ്ങനെയുള്ള ഇടവക അവരുടെ കോപ്പുകളും കൊണ്ടുവന്നു. അന്നത്തെ പെട്ടകം, ചെഴുകുതിരി, പള്ളിക്കാരുടെ ചെലവ് മുതലായതൊക്കെയും പഴയകടവിലച്ചനും, മുട്ടത്തുകാൻ യോഹന്നാൻ കത്തനാരച്ചനും കൂടെ ചിലവിട്ടു. മുട്ടത്തുകാൻ യോഹന്നാൻ കത്തനാരച്ചൻ പ്രത്യേകം ഉത്സാഹവും, താല്പര്യവും ചെയ്തിനാൽ ഒന്നിനും കുറവുകൂടാതെ എല്ലാം ശുദ്ധമായി പാവുവസാനിച്ചു.

പള്ളിപ്പുറം ഇടവകപ്പള്ളി

—വറുഗീസ് കാഞ്ഞിരത്തുകൾ

പൗരാണിക പ്രാമാണ്യംകൊണ്ടും സംപൂജ്യമായ ചരിത്ര പാരമ്പര്യം നിമിത്തവും പ്രാചീന ശില്പകലാസംവിധാനവൈചിത്ര്യം മൂലവും ഭാരതീയ ക്രൈസ്തവദേവാലയങ്ങളിൽ പ്രാമുഖ്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു മറിയൻ തീർത്ഥാലയമാണ് തെക്കൻ പള്ളിപ്പുറം ഫൊ: പള്ളി. ക്രിസ്തോബും ഒന്നാം ശതകത്തിൽതന്നെ ഈ ദേവാലയത്തിന്റെ പ്രാഗ്ഭൂപം സ്ഥാപിതമായിരുന്നു എന്ന് പാരമ്പര്യവിശ്വാസം. മാന്തോമ്മാശ്ലീഹാ കോക്കമംഗലത്തു സ്ഥാപിച്ചിരുന്നതെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പുരാതന സ്തീവാ ഈ പള്ളിയുടെ തെക്കേ അംശത്തായുടെ മുകളിൽ ഇപ്പോഴും സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏതോ തടികൊണ്ടു തീർത്ത ഈ കുരിശിന്റെ കീഴറ്റം കുറേഭാഗം, കാലപ്പഴക്കംകൊണ്ടോ എതിരാളികളുടെ കൈയേറ്റം മൂലമോ നഷ്ടപ്പെട്ട രീതിയിലാണ് കാണപ്പെടുന്നത്.

ഈ ദേവാലയത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു സംപൂജ്യപുരാവസ്തു പരിശുദ്ധ കന്യകാമാതാവിന്റെ മനോഹരമായ ഒരു ചിത്രമാണ്. സുവിശേഷകാരനായ ചിത്രകാരനെന്നോ ചിത്രകാരനായ സുവിശേഷകനെന്നോ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വി. ലൂക്കോസ് വരച്ചതാണ് ഈ മാതൃചിത്രമെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. മാതാവിന്റെ, വരച്ച ആറു ചിത്രങ്ങളും വരയ്ക്കാൻ ഒരുക്കിവെച്ച ഒരു ചിത്രപ്പലകയും ഒന്നിച്ചടുക്കിവെച്ചുകൊണ്ട്, പോർട്ടുഗീസ് മിഷനറിമാർ കപ്പലിൽ കേരളത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവെന്നും കൊച്ചിയിൽ കപ്പലടുത്തപ്പോൾ ചിത്രങ്ങൾ കരയ്ക്കെടുക്കവെ, വരയ്ക്കാത്ത ചിത്രപ്പലകയിലും മാതാവിന്റെ രൂപം മറ്റു ചിത്രങ്ങളിൽനിന്നു തിരിച്ചറിയാൻ നിർവാഹമില്ലാത്തവണ്ണം ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കണ്ടുവെന്നും, സ്വയംഭൂവായ ആ അത്ഭുത ചിത്രമാണ് പള്ളിപ്പുറത്തുപള്ളിയുടെ പ്രധാന ബലിപീഠത്തിനുപരി പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും ഒരു പുരാവൃത്തമുണ്ട്. ഏതായാലും പരിശുദ്ധ കന്യകാമാതാവിന്റെ ഇത്ര കൂറുപാടൊത്തതും കാലത്തിന്റെ കടന്നാക്രമണം കൊണ്ടു മങ്ങലേല്ക്കാതെ സജീവത്വം നിലനിൽക്കുന്നതുമായ വണ്ണചിത്രം ഏറെയൊന്നും വേറെയില്ലെന്നാണ്

പറയപ്പെടുന്നത്. ഈ ചിത്രത്തിന്റെ രചനാ ശൈലിയും വണ്ണസംയോജന കൗശലവും ഗ്രഹിച്ച അനുഗൃഹീത ചിത്രകലാ മൗഢ്യത്തോടുകൂടിയ രാജാർവിവർണ്ണന, ഈ ചിത്രത്തിന്റെ അപൂർവ്വ കലാമേന്മയെ മുക്തകണ്ഠം ശ്ലാഘിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നതും പ്രസ്താവ്യമാണ്.

പള്ളിയുടെ പ്രധാന ബലിപീഠത്തിൽ താഴെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന രണ്ടു സ്തൂപകുകൾക്കിടയിലും പള്ളിപ്പുറം പള്ളിയുടെ ചരിത്രപ്രാധാന്യത്തിന് മാറ്റുമാറ്റുന്നവയാണ്. ജന്മംകൊണ്ടു ഭാരതീയനെന്നു പറയാവുന്ന, റാഫേൽ ഫിഗറേദോ സരംഗാദോ എന്ന പോർട്ടുഗീസ് മെത്രാന്റെ ഭൗതികാവശിഷ്ടം അടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണ് ഇവയിൽ ആദ്യം കാണുന്ന മുതുകുടീരം. കേരളത്തിലെ പ്രഥമ ഏതദേശീയ മെത്രാനായിരുന്ന പറമ്പിൽ ചാണ്ടി മെത്രാന്റെ (അലക്സാണ്ടർ ഡികാമ്പോ) സഹായിയും പിൻഗാമിയുമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഇദ്ദേഹം ഒരു വിവാദപുരുഷനായിട്ടാണ് കേരള സഭാ ചരിത്രത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്.

കേരള സഭാചരിത്രത്തിലെ, ഇരുട്ടടഞ്ഞ ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ നിശ്ശബ്ദപ്രതീകം പോലെ അവശേഷിക്കുന്ന ആ സ്തൂപക കുടീരത്തിന്റെ ദക്ഷിണപാർശ്വത്തിൽത്തന്നെ, പുണ്യശ്ലോകനായ ഒരു കേരള സഭാതന്മയന്റെ-ചരിത്രത്തിന്റെ താളുകളിൽ ഒരു നവയുഗത്തിന്റെ നാദി കുറിക്കുന്നതിൽ മുഖ്യകാർമ്മികത്വം വഹിച്ച പള്ളിപ്പുറത്തുകാരനായ ഒരു മഹാത്മാവിന്റെ-പൂജ്യകുടീരവും സ്ഥിതിചെയ്യാനിടയായത് ചരിത്രത്തിന്റെ തിരിച്ചടിയോ പള്ളിപ്പുറത്തിന്റെ പൂർവസൂക്ത പരിപാകമോ ആയിരിക്കാം. ത്യാഗോജ്ജ്വലമായ ജീവിതചര്യകളാലും താപസോചിതമായ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളാലും അനന്യസാധാരണമായ പ്രതിഭാ വിലാസത്താലും അഗാധമായ വേദാന്തവ്യുല്പത്തിയാലും അതുല്യമായ വാഗ്മിത്വ വൈഭവത്താലും സൗമ്യമധുരമായ ജനരഞ്ജനാചാര്യത്താലും അദ്വൈതപൂർവ്വമായ ക്രാന്തദർശിത്വത്താലും സർവാദരണീയമായ പ്രത്യുല്പന്നമതിത്വത്താലും, പത്തൊൻപതാം ശതകത്തിന്റെ പൂർവാർദ്ധത്തിൽ കേരളത്തിലെങ്ങും പ്രഖ്യാതനായിരുന്ന പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാമല്ലാന്റെ ആ പൂജ്യകുടീരത്തിൽ ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ചരിത്രം മയങ്ങി ഉറങ്ങുന്ന ആ മഹത്വത്തിന്റെ മണ്ണിലേയ്ക്ക് നമുക്ക് ഇറങ്ങി ചെല്ലാം.

വിശുദ്ധനെ വാർത്തെടുത്ത കൈകൾ

— ഫാ. ജോൺ റോമയോ പട്ടശേരി C.M.I.

കൈനകരിയിലെ കരിയിൽനിന്നും കളിപ്പിച്ചെടുത്ത അനർഘമുത്തായിരുന്നു ചാവറച്ചൻ. ഒരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ചാവറച്ചന്റെ മാതാപിതാക്കളോടു യുദ്ധം ചെയ്തു സമ്പാദിച്ചതായിരുന്നു ചാവറയെന്ന നിയമി. പത്തുവയസ്സുകാരൻ ബാലനായി തന്റെ കൂടെ പള്ളിപ്പറത്തേയ്ക്കു പോരുമ്പോൾ താൻ കാണിച്ചുതന്ന നാട്ടിലേയ്ക്കു എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചുപോരുവാൻ ദൈവം പറഞ്ഞിട്ടു അതനുസരിച്ചു പുറപ്പെടുന്ന അബ്രാഹത്തെപ്പോലെയാണെന്നു ചാവറ കര്യാക്കോസ്. പക്ഷെ ഈ മുത്തിനെ വിലകൂടിയ മുത്താക്കാൻ പാലയ്ക്കലച്ചൻ തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻതന്നെ വിനിയോഗിച്ചിരുന്നു എന്നു പറയാം.

പാലയ്ക്കൽ മല്ലാനായിരുന്നു കൊച്ചു കര്യാക്കോയ്ക്കു അപ്പനും അമ്മയും ജ്യേഷ്ഠനുമെല്ലാം. പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന രീതി മുതൽ ഉന്നതമായ ദൈവവിജ്ഞാനീയംവരെ മല്ലാനിൽനിന്നും കര്യാക്കോസിനു കിട്ടിയതായിരുന്നു. തന്റെ നാളാഗമത്തിൽ അല്പം ദീർഘമായിത്തന്നെ തന്റെ ഗുരുഭൃതനെക്കുറിച്ച് വാഴ്ത്തിപ്പട്ട ചാവറച്ചൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മല്ലാനച്ചനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നിടത്തെല്ലാം 'ഇ:ദൈ' എന്ന പൂജ്യനാമം ഉപയോഗിക്കുന്നതല്ലാതെ മല്ലാനച്ചനെനോ ഗുരുഭൃതനെനോ ഒരിടത്തും ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നില്ല. കര്യാക്കോസച്ചന്റെ ഉള്ളിലുണ്ടായിരുന്ന ഗുരുഭൃതീയുടേയും കടപ്പാടിന്റേയും ഉദാത്തഭാവമായിരുന്നു ഇതെന്നു നമുക്കു അനുമാനിക്കാം. കൊച്ചുശിഷ്യനു പ്രത്യേക നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുവാനും പണ്ഡിതനായ വൈദികനായിത്തീരുന്നതിനു എന്തെല്ലാം ചെയ്യാമോ അതെല്ലാം ചെയ്തു കൊടുക്കുവാനും മല്ലാനച്ചൻ തയ്യാറാകുന്നു. പുസ്തകങ്ങളുടെ ശേഖരമുള്ള നല്ല ലൈബ്രറിയും അതുപയോഗിക്കേണ്ട വിധവും ശിഷ്യനു പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു. മല്ലാനച്ചൻ എവിടെയെങ്കിലും യാത്രയ്ക്കു പോകുകയോ അരമനയിൽ ആലോചന കൊടുക്കുവാൻ പോകുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ പകരം ഓസ്പെടുക്കുന്നത് ചാവറ അച്ചനാ

യിരുന്നു. അബ്രാഹം മല്ലാൻ തോമ്മാച്ചനെ തന്റെ പിൻഗാമി യായി മനസ്സിൽ കണ്ടതുപോലെ പാലയ്ക്കൽ മല്ലാനച്ചനും തന്റെ വിശ്വസ്ത പിൻഗാമിയായി മനസ്സിൽ കണ്ടിരുന്നതു് ചാവറ കുര്യാക്കോസച്ചനെയായിരുന്നു.

തന്റെ അരുമ ശിഷ്യൻ യാതൊന്നിലും പിന്നോക്കമാകരു തെന്നു് പാലയ്ക്കൽ മല്ലാൻ നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അതു കൊണ്ടാണു് ലത്തീൻ പഠിക്കാൻ വരാപ്പുഴ സെമിനാ റിയിലയ ചതു്. മിലേസ്യമെത്രാനോടും മറ്റും അനുവാദം വാങ്ങിയിട്ടു് അയച്ചതായിരുന്നെങ്കിലും അന്നത്തെ റീത്തുപരടുവലിയിൽ ഇതു സംഭവിച്ചില്ല. ശിഷ്യർക്കു് മന:പ്രയാസം വരാതിരിക്കാൻ രണ്ടാഴ്ചയോളം അവിടെ പ്രത്യേകം ഒരു മുറിയിൽ താമസിപ്പി ച്ചിരുന്നു. ആദ്യത്തെ ദിവസം ക്ലാസിൽ കയററിയില്ലെങ്കിലും പിന്നീടെല്ലാം നേരെയാകുമെന്നാണു് അവർക്കു് കൊടുത്തിരുന്ന പ്രതീക്ഷ. എന്നാൽ പാലയ്ക്കൽ മല്ലാൻ തന്റെ അരുമശിഷ്യനു് ലത്തീൻ പഠനം നല്ലതന്നെ ചെയ്തു. കുറെ പഠനം സിദ്ധിച്ച പ്പോൾ ബുദ്ധിമാനായ ചാവറ സ്വയമായി ലത്തീൻ പഠനം പൂർത്തിയാക്കി. അങ്ങനെ ചാവറ പട്ടമേൽക്കുന്നതിനുമുൻപു തന്നെ ഒരു ബഹുഭാഷാപണ്ഡിതനായിത്തീർന്നു.

പാലയ്ക്കലച്ചന്റേയും ചാവറ ശമ്മാശ്ശന്റേയും സഹജീവിത ത്തെക്കറിപ്പു് വിലയിരുത്തുന്ന ഒരാൾക്കു് നിഷ്പ്രയാസം മന സ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും ചാവറ വിശുദ്ധിയിലേയ്ക്കു് അതി വേഗം പറന്നുയന്നതു് തന്റെ ഗുരുവിന്റെ നല്ല മാതൃകമൂലമാ ണെന്നു്. വി. കുർബാനയോടുള്ള ഭക്തി, മാതാവിനോടുള്ള ഭക്തി, ഭക്താനുഷ്ഠാനങ്ങളും മറ്റും കൃത്യമായി നിർവഹിക്കുന്ന തിനുള്ള താല്പര്യം ഇവയെല്ലാം പാലയ്ക്കലച്ചനിൽനിന്നും കിട്ടിയ പിതൃസ്വത്തായിരുന്നു. അതുപോലെ പള്ളിപ്രസംഗങ്ങൾ പറ യുക, അല്പായക്കു് നേത്രത്വം കൊടുക്കുക ഇവയെല്ലാം ഗുരുവിൽ നിന്നും സൂക്ഷ്മമായ ശിഷ്യൻ കണ്ടെത്തിയ നല്ല ശീലങ്ങളാ യിരുന്നു.

കുർബാന പട്ടത്തിനൊരുക്കി വരാപ്പുഴയ്ക്കു് അയച്ചപ്പോൾ, അവിടെ എതിർപ്പുകളുടെ നീർച്ചുഴിയിൽ മെത്രാൻ മുങ്ങിത്താ ഴുന്ന ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷമായിരുന്നു. പട്ടാർത്ഥികളെ അവിടെ നിർത്തിയിട്ടു് വിദേശത്തേയ്ക്കു പോകാനൊരുങ്ങുന്ന മെത്രാന ച്ചനെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും മറ്റും പിൻ

ബലം പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന രണ്ടു മൂന്നു മെമ്മോറാണ്ടങ്ങൾ നൽകി മെത്രാനച്ചൻ ആത്മവിശ്വാസം പകരുകയും ചെയ്തു. വരാപ്പുഴയിൽനിന്നും സുരക്ഷിതമായി മെത്രാനച്ചനെ അർത്തുങ്കൽ പള്ളിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു താമസിപ്പിക്കുകയും ഏതാണ്ടൊക്കെയൊന്നു മനസ്സു ശാന്തമായപ്പോൾ പട്ടം ഏല്ക്കാനുള്ള ചാവറയച്ചനേയും മറ്റും അർത്തുങ്കൽ എത്തിക്കുകയും ചെയ്തു തങ്ങളുടെ പുരോഹിതപട്ടത്തിനുവേണ്ടി - മല്ലാനച്ചൻ സഹിക്കുന്ന ക്ലേശങ്ങൾ ക്രാന്തദർശിയായ ചാവറയിൽ വലുതായ ചലനം സൃഷ്ടിച്ചു. പ്രിയ ശിഷ്യൻ പട്ടമേൽക്കുമ്പോഴും പുത്തൻ കുർബാന ചൊല്ലുമ്പോഴുമെല്ലാം സന്തോഷാശ്രുക്കൾ പൊഴിക്കുന്ന ഗുരുവിന്റെ നേരെ കൂപ്പുകൈകളോടെയല്ലാതെ ചാവറയ്ക്കും മറ്റും സമീപിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

പുത്തൻ കുർബാനയ്ക്കു സ്വന്തനാട്ടിൽ പോയ ശിഷ്യന്റെ താമസിയാതെയുള്ള തിരിച്ചുവരവ് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന പാലയ്ക്കൽ മല്ലാന ചെറിയ ഒരു നിരാശവരത്തിക്കൊണ്ടു് ഒരു മാസത്തോളം ജ്ഞാനധ്യാനവും മറ്റുമായി പുളിക്കുന്നിൽ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞപ്പോഴെല്ലാം ഈ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം മല്ലാനച്ചന്റെ അനുവാദത്തോടെയല്ലല്ലോ, എന്ന 'മനക്കടി' ചാവറ കുര്യാക്കോസച്ചൻ ഉണ്ടായതായി അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. സാമാന്യഗതിയിൽ പട്ടമേറ്റു കഴിയുമ്പോൾ മല്ലാനും സെമിനാരിയുമായുള്ള ബന്ധമെല്ലാം തീരുമായിരുന്നു. ഇവിടെ കുരിയാക്കോസു് ഏലിയാസച്ചന്റെ കാര്യത്തിൽ ഏതോ ഒരു കാര്യത്തിനു് അനുവാദം കൊടുത്തു് അയച്ചതുപോലെയും അതു കഴിഞ്ഞിട്ടു് മടങ്ങി വരാൻ താമസിക്കുന്നതുപോലെയുമുള്ള ഒരു മാനസികാവസ്ഥയാണു് ഗുരുവും ശിഷ്യനും കാണിക്കുന്നതു്. ചാവറയച്ചൻ തന്നെ തന്റെ നാളാഗമത്തിൽ ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞു് പള്ളിപ്പുറത്തു മടങ്ങി എത്തിയപ്പോൾ, 'ഇത്രയും താമസിച്ചതു ഭംഗിയായില്ല എന്ന മുഖഃഭാവം. ഭേ. ഉണ്ടായി' എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ എല്ലാംകൊണ്ടും നോക്കുമ്പോൾ, ശിഷ്യനു് ഗുരുവിനോടുള്ള പിതൃസഹജമായ ഭക്തിയും ബഹുമാനവും - ഗുരുവിനു് ശിഷ്യനോടുള്ള പുത്രസഹജമായ വാത്സല്യവും സ്നേഹവും എല്ലാം ഒത്തിണങ്ങിയ ഒരു മൈത്രീബന്ധമായിരുന്നു ഇവരുടേതു്.

ചാവറയച്ചൻ തന്റെ ഗുരുവിനെക്കുറിച്ച് നന്ദിയോടും കൂടപ്പോടോടുംകൂടെ ഓർക്കുന്നതു് ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തട്ടെ.

“പൈതൽപ്രായം മുതൽ ആത്മത്തിനടുത്തതും ശരീരത്തിനടുത്തതുമായ രണ്ടു സംഗതികളിലും അദ്ദേഹം തന്നെ അന്വേഷിച്ചു നടത്തി. പഠിപ്പിച്ചു വളർത്തി. (പാവറയച്ചന്റെ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ചിലവു മുഴുവൻ വഹിച്ചതു പാലയ്ക്കൽ മല്ലാനച്ചനായിരുന്നു) ആ ദേഹത്തിന്റെ മരണം വരേയും മാംസത്തിനടുത്ത സമ്മതക്കാരിലും അരൂപിക്കടുത്ത മക്കളായ ശിഷ്യരിലും അധികമായിട്ടുള്ള താല്പര്യവും എന്റെമേൽ വച്ചു. ആ ദേഹത്തിന്റെ സമ്പന്നനവകാശി എന്ന പോലെ താൻ താൻ പര്യം വച്ചു സ്നേഹിച്ചുപന്ന സമ്പത്തായ ഈ കൊവേന്തയുടെ വേലയ്ക്കും എന്നെ ചുമതലപ്പെടുത്തി.” (P. 59)

ഗുരുവിന്റെ തൃച്ചേവടികളെ പിൻതുടന്ന്, ഗുരുമുഖത്തു നിന്നും പഠിച്ചു, ഗുരുവിനെ അനുകരിച്ചു ജീവിച്ചു വിശുദ്ധിയിലേയ്ക്കു കയർന്ന ചാവറ കുരിയാക്കോസച്ചനെയാണു നാം കാണുക. അതെ, വിശുദ്ധനെ വാർത്തെടുത്ത മനോഹരവും സംപൂജ്യവുമായ കൈകൾ.

സമാപകരിൽ പ്രമുഖൻ

പാലയ്ക്കൽ മല്ലാനച്ചന്റെ ബഹുമുഖമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് മകുടമണിയിക്കുന്നത് സി. എം. ഐ. സഭയുടെ സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ചയും മുൻനോട്ടവും പ്രാരംഭപ്രവർത്തനവുമായിരുന്നു. ഇന്നു സഭയിൽ പോലും പലരും, സഭാസ്ഥാപനത്തിന്റെ ഈറ്റനോവിൽ ജീവിതം സമർപ്പിച്ച പാലയ്ക്കൽ മല്ലാനച്ചനുള്ള പങ്കിനെക്കുറിച്ച് വേണ്ടത്ര അറിവില്ലാത്തവരോ ഒട്ടും അറിവില്ലാത്തവരോ ആണ്.

ആർക്കാണ് സഭാസ്ഥാപകരിൽ ആദ്യമായി ഒരു സന്യാസസഭയെക്കുറിച്ച് ഭംഗം കിട്ടിയത്. ആരെയാണു പരിശുദ്ധാത്മാവ് അതിനായുള്ള charism - കൊടുത്തു ഉത്തേജിപ്പിച്ചത് - തീച്ചയായും പാലയ്ക്കൽ മല്ലാനച്ചനെത്തന്നെയാണെന്നു സഭയുടെ ആരംഭപരിത്രത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

സഭാ സ്ഥാപന ദർശനം

യൂറോപ്പിലും മറ്റും സന്യാസസഭകളായിരുന്നു വലിയ വലിയ സെമിനാരികൾ നടത്തിക്കൊണ്ടു പോന്നിരുന്നത്.

ഉദാ: ഡൊമിനിക്കൻ സഭ. പാലസ്തലച്ചന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ അന്നു കേരളസഭയ്ക്കു വേണ്ടതു് വിജ്ഞാനികളായ വൈദികരെ യായിരുന്നു. ഇവരെ വാഞ്ചിപ്പാൻ നല്ല നിലയിലുള്ള സെമിനാരി വേണം. അതുപോലെ തന്നെ, ദൈവജനത്തെ മന്ദജീവിതത്തിൽനിന്നും തട്ടിയുണർത്തുന്നതിനും അവർക്കു ദൈവവിജ്ഞാനീയവും ബൈബിൾ ഭാഷ്യവും നൽകുന്നതിനും ഒന്നാംതരം സഭാപ്രസംഗകരെയും അന്നു് കേരളസഭയ്ക്കു് ആവശ്യമായിരുന്നു. ഇതു രണ്ടിനും ഒരു സന്യാസസഭ കേരളമണ്ണിൽ കേരള മക്കളുടേതായിട്ടു് രൂപംകൊള്ളേണ്ടതു് കാലത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ആവശ്യമാണെന്നു് മല്ലാനച്ചൻ ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. യൂറോപ്പിലെ വി. ദൊമിനിക്കോസിന്റെ സഭയുടെ ഒരു കേരള പതിപ്പായിരുന്നു കഥാനായകന്റെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്ന സന്യാസദർശനം.

സഭാസ്ഥാപന സിദ്ധി

തന്റെ അരുമ ശിഷ്യരോടുകൂടി പ്രാർത്ഥനയിലും കുറെയൊക്കെ തപസ്സിലും പഠനത്തിലും കാലം കഴിച്ചിരുന്ന ഈ സിദ്ധനിൽ തന്റെ അരുമയായ ദർശനം സാധിതമാകാനുള്ള ദൈവാനുഗ്രഹസിദ്ധി ദൈവാരൂപിതന്നെ ചിന്തിച്ചിരുന്നു. മല്ലാനച്ചൻ ശിഷ്യരോടു് തന്റെ ഈ ആഗ്രഹം പറയുകയും നിരവധി പ്രാവശ്യം അവരെക്കൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിന്റെ തെളിവാണ് വത്സല ശിഷ്യനായ കുര്യാക്കോസു് കൊച്ചച്ചന്റെ പ്രഥമ ബലിയിലെ പ്രാർത്ഥന. നവപുഴയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതെല്ലാം ദൈവം സാധിച്ചുകൊടുക്കുമെന്ന വിശ്വാസമാണു് ഈ കാര്യം (സന്യാസസഭാസ്ഥാപനമെന്ന കാര്യം) സാധിച്ചുകൊടുക്കണമേ എന്ന പ്രാർത്ഥന. അതു തന്നെ സ്പർഷിക്കുന്നതിനേക്കാൾ തന്റെ ഗുരുവിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ആഗ്രഹമാണു് എന്ന രീതിയിലാണു് ചാവറയച്ചൻ പ്രഥമ ബലിയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു്. "ഈ സ്ഥലവും വേലയും നടന്നു നിറവേറുവാനുള്ള ദൈവാനുകൂല്യം ഉണ്ടാകണം" (P. 65).

ഇങ്ങനെ പാലസ്തൽ മല്ലാനച്ചൻ സന്യാസസഭയെക്കുറിച്ചു് നിയതമായ ഒരു ദർശനവും അതു നടപ്പിലാക്കാനുള്ള സിദ്ധിയും കിട്ടുന്നു. ഈ ദർശനവും സിദ്ധിയും വച്ചുകൊണ്ടു് ഉത്തമ മിത്രമായ പോരൂക്കര തോമ്മാച്ചന്റെ അഭിപ്രായമറിയുവാൻ പാലസ്തലച്ചൻ പരിശ്രമിക്കുകയാണു്.

താപസ ഭവനം (ദർശനവീട്)

ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചാൽ-ലോകരോടൊത്തു ജീവിച്ചാൽ-
 പുണ്യപ്പെടുക അസാധ്യമെന്നും, കേരളസഭയിൽ വിശുദ്ധരുണ്ടാ
 കണമകിൽ നിരന്തരം പ്രാർത്ഥനയിൽ ചിലവിടുന്ന താപസ
 ഭവനങ്ങൾ വേണമെന്നുള്ള ആശയം പോരൂക്കരയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന
 തായി കാണുന്നു. ആയിടയ്ക്കു കർമ്മലമാതാവിന്റെ അല്പായ
 ക്കുള്ള കോഗ്രഹീസ്യ എന്ന കർമ്മലമാതാവിന്റെ ദർശനസമൂഹം
 സുറിയാനി പള്ളികളിൽക്കൂടി പ്രചരിക്കുവാൻ പാലയ്ക്കൽ
 അച്ചൻ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ സമൂഹ
 ത്തിന്റെ ഒരു ഉന്നതമായ സമിതി അല്ലെങ്കിൽ ദർശനസമൂഹമായി
 രുന്നു പട്ടക്കാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ദർശനസമൂഹം. ഇതിനൊരു ദർശന
 ഭവനം വേണം. അല്ലെങ്കിൽ താപസഭവനം വേണം. ഇങ്ങനെ
 പാലയ്ക്കലച്ചനും പോരൂക്കരയച്ചനും ദീർഘനാൾ ഇതിനെക്കു
 ള്ളിച്ചു പർച്ച ചെയ്യുന്നു. പോരൂക്കര, അർത്തുകൽനീനും നിര
 വധി പ്രാവശ്യം ഇതിനായി പള്ളിപ്പറത്തു വന്നിട്ടുണ്ട്. ശക്ത
 മായ ആലോചനയും പ്ലാനിംഗും അഴിച്ചുപണിയലും എല്ലാം
 നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതു പട്ടമേൽക്കാണൊരുങ്ങുന്ന ചാവറ ഗെമ്മാശ്ശൻ
 കണ്ടും കേട്ടും വരികയായിരുന്നു. അതു കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം
 തന്റെ പുത്തൻകർബാനയിൽ ഈ നിയോഗത്തിനുവേണ്ടി
 പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്.

ദർശനവീട് അല്ലെങ്കിൽ താപസഭവനം തുടങ്ങണം എന്ന
 ആശയവുമായിട്ടാണ് സ്കബിലീനി മെത്രാനച്ചനെ അനുവാദ
 ത്തിനായിട്ട് സമീപിക്കുന്നത്. ഒരു ദിവസം തോമ്മാച്ചന്മാരു
 രണ്ടുപേരുംകൂടി ആലോചിച്ചു നമ്മൾ മുൻപറഞ്ഞ കാര്യം
 പെ. ബ. മെത്രാനച്ചനോടു ബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പോകണ
 മെന്നും പറഞ്ഞു ഒരു ദിവസം ഉല്ലാസസമയത്തു പറഞ്ഞു.
 "ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും വാച്ചുടത്തും ഒതുങ്ങിപാർക്കണമെന്നു നിരൂ
 പിച്ച് ഇട്ടുണ്ടെന്നും ആയതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കു അനുവാദം തരണ
 മെന്നും, ഇവിടെ നില്പാൻ വേറിട്ടൊരാരം ഞങ്ങൾ തന്നെ
 ഉണ്ടാക്കിത്തരാമെന്നും പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ബ. മെത്രാനച്ചൻ
 കല്പിച്ചു. അല്പം വല്ലതും തിരിയുന്ന നിങ്ങൾ ഒന്നുരണ്ടു പേരു
 ള്ളതു മിണ്ടുകയായി വാച്ചിടത്തും ഒതുങ്ങി പാർത്താൽ പിന്നെ
 ലോകരെ പാപ്പിപ്പാൻ ആരെന്നും അങ്ങനെ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സു
 ണ്ടെങ്കിൽ ഒരു കൊവേന്ത വെപ്പിൻ എന്നാൽ എല്ലാവർക്കും ഉപ
 കാരമുണ്ടല്ലോ എന്നു കല്പിക്കുകയും. അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു.

അതു കഴിയുന്ന കായ്മോ? ഇവിടെ ആരു സഹായിക്കും? രാജാക്കന്മാരെ ചെയ്യുവാനുള്ള കായ്മല്ലയോ, ഇവിടെ മാഗ്ഗ് രാജാവായിരുന്നെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞേനെ. അപ്പോൾ പെ. ബ. മെത്രാന്മാർ കല്പിച്ചു. മനസ്സായിട്ടു ഉത്സാഹിച്ചു പുറപ്പെട്ടാൽ നടക്കും. അതെന്ത്യ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വളരെയുണ്ടല്ലോ അവരോടു ധർമ്മം വാങ്ങിച്ചാൽ മതിയല്ലോ എന്ന് പറഞ്ഞു അന്നു പരിഞ്ഞു. (നാളാഗമം A. P. 6-7)

മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽനിന്നും അനുമതിക്കുവന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ വൈദികരെ പഠിപ്പിക്കണമെന്നും ജനങ്ങൾക്കു പാഠം നല്കണമെന്നും അതിനായി ഒരു സഭ സ്ഥാപിക്കണമെന്നുമുള്ള പാലയ്ക്കലച്ചന്റെ ദർശനം-ആഗ്രഹം-പോരൂക്കര താപസഭവനമാക്കി മാറ്റുന്നു. അതു ദൈവത്തിന്റെ സഭയുടെ പ്രതിനിധി-മെത്രാന്മാർ-വാചസ്പത്യം ഒതുങ്ങിപ്പാർക്കാതെ ലോകരെ പഠിപ്പിക്കാൻ കൊവേന്ത വയ്ക്കുക എന്ന ആശയമാക്കി വീണ്ടും തിരുത്തുന്നു. അങ്ങനെ പാലയ്ക്കൽ മല്ലാന്റെ പഴയ ആശയത്തിലേയ്ക്കു വീണ്ടും തിരിച്ചുവരുന്നു. പോരൂക്കരയും പാലയ്ക്കലും കൂടി ഒന്നിച്ചു 'ആലോചിച്ചു' 'ക്രിസ്ത്യാനികൾ സഹായിക്കും' എന്ന മെത്രാന്മാരുടെ അഭിപ്രായം നിവർത്തിക്കാനായി തീരുമാനിക്കുകയും, ഒരു ധർമ്മക്കടലാസിനായി മെത്രാന്മാരെ വീണ്ടും സമീപിക്കാനായി തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ധർമ്മക്കടലാസ് കൊടുക്കുന്നതോടുകൂടി 200 രൂപയും കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. അതിലും "ഈ കടലാസ് ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാ കത്തനാരുടേയും പോരൂക്കര തോമ്മാ കത്തനാരുടേയും കയ്യിൽ കൊടുത്ത രൂപ" എന്നും അതിനടിയിൽ കുറിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാ കത്തനാരാണ് സഭയുടെ സ്ഥാപകരിൽ പ്രമുഖനായി ആരംഭം മുതൽ കാണുന്നത്. മെത്രാന്മാരുടെ സെക്രട്ടറിയായിട്ടും ആലോചനക്കാരനായിട്ടും സെമിനാരി മല്ലാനായിട്ടും വിരാജിക്കുന്ന പാലയ്ക്കൽ മല്ലാനല്ലാതെ സഭയുടെ തുടക്കത്തിനായി മുന്നോട്ടുവരാൻ അന്നു സുറിയാനി വൈദികരിൽ പ്രമുഖരായ വേറെ ആരും ഇല്ലായിരുന്നു. പോരൂക്കരയെ സെക്രട്ടറിയായാക്കുന്നതുതന്നെ പാലയ്ക്കലച്ചന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരവും തന്നിരിക്കു പകരമായിട്ടുമാണ്. പോരൂക്കരയും ചാവറയും മല്ലാനാർ ആകുന്നതും വളരെ നാളുകൾക്കുശേഷം പാലയ്ക്കലച്ചൻ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞു ആയിരുന്നു. (1844-ൽ)

പണം പിരിവിനായി ധർമ്മക്കടലാസുംകൊണ്ട് ആദ്യം കുട്ടനാടപ്രദേശത്തേയ്ക്കായിരുന്നു പോയത്. നല്ല സുഖമില്ലെങ്കിലും പാലയ്ക്കലച്ചനും കൂടെപ്പോയി. ഇവരുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്ത രൂപാ എന്നാണ് പലരും ധർമ്മക്കടലാസിനു താഴെ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

“എന്നാൽ ഇതിനുള്ള പ്രധാനികളും വേലക്കാരും മനസ്സുകാരും ഈ അച്ചന്മാർ രണ്ടുതന്നെ. എന്നാൽ ഈ മല്ലാനച്ചന്റെ മനസ്സിനു മുഴുവൻ ചേർന്നു നടക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തിൽ ചെറുപ്പം മുതൽ തുടങ്ങി നിശ്ചയിച്ചവനായ ചാവറ കുരിയാക്കോസ് എന്ന ഈ എഴുത്തുകാരനും ഈ അച്ചന്മാരുടെ ബുദ്ധിപൊല്ലിൽ അർത്തുകൾ വെച്ചു കുർബാനപ്പട്ടം ഏറ്റുപോലുമെത്രാനച്ചനോടുകൂടി ഒന്നാമത്തെ കുർബാനയിൽ ഈ സ്ഥലവും വേലയും നടന്നു നിറവേറ്റുവാനുള്ള ദൈവാനുകൂല്യം ഉണ്ടാകണം എന്നുള്ള നിരൂപണയാൽത്തന്നെ ഒന്നാമത്തെ പുജയണച്ച” (നാളാഗമം).

വീണ്ടും താപസവേനം (കൊവേന്തയ്ക്കുള്ള സ്ഥലം) കരുപ്പിടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമമാണ്, പാലയ്ക്കൽ മല്ലാനച്ചന്റെ സുഖംനോക്കി മറ്റുള്ളവർ കാത്തിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ യാത്രയിൽ ചാവറ കുരിയാക്കോസച്ചനേയില്ല. പോയവരുടെ ലിസ്റ്റ് ഇതാണ്. ഞങ്ങളുടെ മല്ലാനച്ചൻ പോരുകരയച്ചൻ-വാലിഭക്കാരൻ കണിയാത്രയാക്കോ, പള്ളിപ്പറത്തു കല്ലുകൽ ഇട്ടിയപ്പ് ഈഴവ പരിഷയിലുള്ള ഇട്ടൻ എന്നയാളും മാത്രം. ഇവർ ആറുവഴി വള്ളത്തിൽ പോയി വെട്ടിക്കൊടുക്കും കടന്ന് മുളക്കുളത്തു ചെന്നു മനസ്സിണങ്ങിയ സ്ഥലം കണ്ടില്ല. കടനാട്ടിപാരയും ബോധിച്ചില്ല. വഴിയിൽ കാണുന്ന കുനും മലയുമെല്ലാം നോക്കിക്കൊണ്ട് ആ യാത്രാസംഘം മടങ്ങി വരുകയാണ്. മണക്ക എന്നു പറയുന്ന വെട്ടിക്കൊടുക്കിനു അടുത്തുള്ള സ്ഥലത്തു വന്നപ്പോൾ ആ കുനം കയറിക്കൊണ്ടാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. “അപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ അച്ചൻ ക്ഷീണമാകയാൽ വള്ളത്തിൽ തന്നെ കിടന്നു.”

ഇങ്ങനെ ക്ഷീണമായിട്ടും പാലയ്ക്കലച്ചനെത്തന്നെയാണു കൊവേന്തയുടെ Site കണ്ടുപിടിക്കാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നതു. മല്ലാനച്ചൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടാൽ മറ്റുള്ളവർക്കും ഇഷ്ടമായി. ഇല്ലെങ്കിൽ മറ്റു

ഉളവർക്കും ഇഷ്ടമല്ല എന്ന നിലപാടായിരുന്നു. പെരിയപ്പുറത്തു മാത്തൻ എന്നയാൾ അയാളുടെ കുന്നുപുറം കൊടുക്കാം എന്നുള്ള എഴുത്തും വികാരിയുടെ എഴുത്തും കൊടുത്തയയ്ക്കുന്നത് ഞങ്ങളുടെ അച്ചന്റെ (പാലയ്ക്കൽ മല്ലാൻ) പേർക്കാണ് അതിനു മറുപടി കൊടുത്തയയ്ക്കുന്നതും പാലയ്ക്കലച്ചൻതന്നെ.

സുഖക്കേടു ഭേദമായശേഷം, ഒരു പുത്തൻ കുർബാനയ്ക്കു പോയി മടങ്ങുവഴി പോരോത്തു ഒരു സ്ഥലം കയറി കാണുന്നു. ഇവിടെ മാത്രമേ കുര്യാക്കോസച്ചനുള്ള അതും പുത്തൻകുർബാനയ്ക്കുവേണ്ടി പോയതുകൊണ്ടായിരുന്നു.

വേദഗിരിക്കുന്നു കാണുന്നതിനു് ഞങ്ങളുടെ അച്ചനും പോരൂക്കരയച്ചനും കൂടെപ്പോയി.

കടമാളൂർ പള്ളിക്കു കിഴക്കുള്ള കുന്നു (പുല്ലരിക്കുന്നു) കണ്ടു് അതു ഏകദേശം മതിയെന്നു വയ്ക്കുന്നു ഈ സ്ഥലം വാങ്ങാൻ സായിപ്പിൽ നിന്നും അനുവാദം കിട്ടാൻ പോരൂക്കരയച്ചനെ പാലയ്ക്കലച്ചൻ നിയോഗിക്കുന്നു.

ഗവണ്ണർ സായിപ്പു കൊച്ചിയിൽ വന്നെന്നു കേട്ടു കൊവേന്ത സ്ഥലം വാങ്ങുന്നതിനു് അനുവാദത്തിനായി കമ്മല മാതാവിന്റെ തിരുനാളായിട്ടും പാലയ്ക്കലച്ചൻ തന്നെ യാക്കോയേയും കൂട്ടി എറണാകുളത്തിനു പുറപ്പെടുന്നു.

ആലങ്ങാട്ടു മണ്ടവത്തും വാതുക്കൽ ആയിരിക്കുന്ന രാജാവിനെ കണ്ടു് അനുവാദം വാങ്ങിക്കാൻ പാലയ്ക്കലച്ചൻ പോരൂക്കര അച്ചനോടൊത്തു പോകുന്നു.

അവിടെനിന്നും പോരുമ്പോൾ മാനാനത്തിൽക്കൂടി അതിരമ്പുഴയ്ക്കു പോകുവാൻ വന്നപ്പോൾ ദൂരത്തിൽ നമ്മുടെ ബേസുറമ്മയും ഇതിനു വടക്കുപടിഞ്ഞാറു കുരിയാറ്റം എന്ന കുന്നു കണ്ടു യാക്കോ കാട്ടുകുറി കൂടാതെ തെളിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന കുരിയാറ്റം കൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ പാലയ്ക്കൽ അതിൽ നല്ലതും തുറസ്സും ഇതാകുന്നു (ബേസുറമ്മ) എന്നും വളമുള്ള ഭൂമിയാകകൊണ്ടത്രെ കാട്ടുപിടിച്ചു കിടക്കുന്നതു് എന്നും പറഞ്ഞു.

പാലയ്ക്കലച്ചൻ ചാവറയച്ചനെ സിമ്മാരിയേല്പിച്ചിട്ടു് അതിരമ്പുഴ, കടമാളൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള സ്ഥലങ്ങളും പ്രത്യേകിച്ചു് ബേസുറമ്മയും എല്ലാം കാണുന്നതിനും

അനുവാദം പത്രീകകൾ ശരിയാക്കുന്നതിനുമായി ഒരു മാസത്തോളം അതിരമ്പുഴ താമസിക്കുന്നു. "ഇങ്ങനെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ മല്ലാനച്ചൻ പള്ളിപ്പുറത്തുനിന്നും പോന്നിട്ട് ഒരു മാസമാകുകൊണ്ടും വസന്തദീനത്താൽ ശമ്മാശ്ശന്മാർക്കും കിടാങ്ങൾക്കും അവിടെ പാപ്പാനുള്ളതിനു യേശുമാകുകൊണ്ടും ഏതല്ലാംപ്രകാരം വേണ്ടുവെന്നു ചോദിച്ചുനോക്കിപ്പോയിട്ടു ഞാൻ പള്ളിപ്പുറത്തുനിന്നും അതിരമ്പുഴ വന്നു" (നാളാഗമം P. 18).

"ഇങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ പോരൂക്കരയച്ചൻ പോന്നിട്ട് ഉത്തരവുകൊടുത്തോ അനുവാദം വാങ്ങിച്ചോ ഏതെല്ലാം പ്രകാരത്തിൽ ആയി എന്ന അവസ്ഥ അറിവാനായിട്ടു നോമ്പുവീടിയ ബുധനാഴ്ചനാൾ എന്നെ അച്ചൻ പറഞ്ഞയച്ചു" (നാളാഗമം P. 20).

പനമ്പു മറവച്ച കുരിശുപുരകെട്ടി അതിൽ കുർബാന ചൊല്ലുവാൻ അനുവാദത്തിന് മെത്രാനച്ചൻ എഴുതുന്നു (നാളാഗമം P. 21).

"പിറേദിവസം പുലർകാലം കല്ലിടറായപ്പോൾ സുഖക്കേടാൽ പെ. ബ. അച്ചൻ ഉടുപ്പാനും മറും പാടില്ലായ്കയാൽ പള്ളിപ്പുറത്തുചുറ്റും കല്ലിടട്ടെ എന്നും അച്ചൻ പാടില്ലകിൽ പോരൂക്കരയച്ചൻ ആകട്ടെ എന്നും" മെത്രാൻ പറയുന്നു (P. 24).

"പെ. ബ: അച്ചനും (മെത്രാൻ) പള്ളിപ്പുറത്തുചുറ്റും പോരൂക്കരയച്ചന്റെ നിശ്ചയംതന്നെ എല്ലാത്തിനും നന്നു" എന്നു പറയുന്നു (P. 25).

"എന്നാൽ ഇതിനുള്ള പ്രധാനികളുടെ വേലക്കാരും പ്രധാനികളും മനസ്സുകാരും എല്ലാം ഈ അച്ചന്മാരു രണ്ടും തന്നെ. എന്നാൽ മല്ലാനച്ചന്റെ മനസ്സിനു മുഴുവനും ചേർന്നു നടക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്താൽ ചെറുപ്പം മുതൽ നിശ്ചയിച്ച ഈ എഴുത്തുകാരൻ (P.26).

ശമ്മാശ്ശന്മാരുടെ മുകളിലും താഴെയുമായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടതിലുള്ള സങ്കടഹർജി പള്ളിപ്പുറത്തുപെരുന്നാളിനു വന്നപ്പോൾ പാലയ്ക്കലച്ചന്റെ അടുക്കൽ കുടുകച്ചിറ അന്തോണി ശമ്മാശ്ശ കൊടുക്കുന്നു.

“ഞാൻ പോരവാനായിട്ടു” അച്ചന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ ഈ സംകടം കാണിച്ചു, അവിടെ പാർപ്പാൻ മനസ്സില്ലാത്തവർ ഇവിടെ പാർക്കട്ടെ എന്നും സംകടം ഇയാൾ തീർത്തതും എന്നും പറഞ്ഞു.”

“ശേഷമുള്ള പണികൾ തീർത്തു” ആ വടക്കോട്ടുള്ള എല്ലാം തട്ടുംയിട്ടു. ഓടുമിടുവാൻ ഇടയായി എങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു എന്നും ആയതിനു വക എന്തെന്നും പറഞ്ഞു. വെളക്കിനും വകയില്ലാത്തതിനാൽ വെളിച്ചണ്ണ മുതലായതു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു ഞാൻ പോരുകയും ചെയ്തു” (പേജ് 36).

“1841-ാം കാലം മകരമാസം 16-ാം തീയതി ശനിയാഴ്ചയുടെ പിറവിയിൽ ഞങ്ങളുടെ മല്ലാനും കൊവേന്തയുടെ തുടക്കവുമായ പള്ളിപ്പുറത്തെ പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാ മല്ലാനച്ചൻ മരിച്ചു” (പേജ് 41).

വാഴ്ചപ്പെട്ട ചാവറയച്ചന്റെ നാളാഗമത്തിൽനിന്നും എടുത്തതാണ് മുക്കളിൽ കുറിച്ചിരിക്കുന്ന ഉദ്ധരണികളെല്ലാം. സഭയുടെ ആരംഭത്തിനുള്ള തുടക്കവും അതിന്റെ പ്രചോദനവും ആലോചനയും അനുവാദം വാങ്ങിക്കലും പണം പിരിക്കലും സ്ഥലം തെരഞ്ഞെടുക്കലും മറ്റുള്ളവയ്ക്കു നിർദ്ദേശം കൊടുക്കലും അധികാരികളോടു അനുവാദം വാങ്ങിക്കലും തെറ്റുതിരുത്തലും പുതിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കലും എല്ലാം താൻ മരിക്കുന്ന തീയതിവരെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന പാലയ്ക്കൽ മല്ലാനച്ചൻ തന്നെയാണ് സഭയുടെ സ്ഥാപകരിൽ പ്രമുഖൻ. ഈ പ്രമുഖസ്ഥാനം വേറെ ആർക്കെങ്കിലും മാറ്റിക്കൊടുക്കുകയോ മാറ്റി പറയുകയോ ചെയ്യുക ചരിത്രത്തോടു സത്യത്തോടു നാം കാണിക്കുന്ന കടുത്ത അനീതിയായിരിക്കും.

ചാവറയച്ചനെ അർത്ഥാരയുടെ വണക്കത്തിനായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ സ്ഥാപകരിൽ പ്രമുഖൻ ചാവറയച്ചൻതന്നെ എന്ന വിധത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നവരുണ്ട്. പോരുകയെഴുതുന്നതെന്നും ചുരുക്കം ചിലർ വാദിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രായംകൊണ്ടു പാലയ്ക്കലച്ചൻ മുമ്പനായതുകൊണ്ടല്ല, പാലയ്ക്കലച്ചൻ സ്ഥാപകരിൽ ഒന്നാമനാണെന്നും അന്നത്തെ മറ്റു പിതാക്കന്മാർക്കുള്ള അടിയുറച്ച ബോധ്യംകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു ആദ്യം എടുത്തുപറയുക. സഭാസ്ഥാപന

ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എത്ര നീണ്ട ചർച്ചകൾ പള്ളിപ്പുറം സെമിനാരിയുടെ മുകൾത്തട്ടിൽ വെച്ചു - പാലയ്ക്കലച്ചന്റെ മുറിയിൽ വെച്ചു - നടന്നിരിക്കണം. ഇവിടെയാണ് സഭയുടെ തുടക്കം. ഇവിടെയാണ് പാലയ്ക്കൽ മല്ലാനച്ചന്റെ ഏറം വലിയ മഹിമ.

പാലയ്ക്കലച്ചൻ ദൈവോപാസകൻ

സ്വർണ്ണത്തിനു സുഗന്ധമെന്നപോലെ വിജ്ഞാനത്തിനു വിശുദ്ധി കൂടി ചേർന്നപ്പോൾ, ദൈവത്തിൽ മാത്രം ശരണം വയ്ക്കുന്ന അടിയറച്ച ഒരു ധ്യാനയോഗി ആയിത്തീർന്നു പാലയ്ക്കൽ മല്ലാൻ. ആടുകൾക്കുവേണ്ടി ജീവൻ കൊടുക്കുന്ന നല്ലയിടയൻ. വീടു അടുത്തായിരുന്നിട്ടും 24 മണിക്കൂറും തന്റെ ശിഷ്യരുടെ കൂടെ കഴിയാനാഗ്രഹിച്ചവൻ! ഉന്നതരീതിയിലുള്ള നോമ്പും പ്രായശ്ചിത്തവും അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ധ്യാനയോഗി. ഒരുപക്ഷേ, താപസഭവനത്തിനുള്ള പ്രേരണ ഈ ധ്യാനസായുജ്യത്തിൽ നിന്നും ഉരുത്തിരിഞ്ഞതല്ലേ എന്നു നമ്മൾ സംശയിക്കണം. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചും ദൈവികകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പുസ്തകത്തിൽനിന്നു വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുക എന്നതിനെക്കാൾ ബൈബിളിൽനിന്നും വായിച്ച യേശുവചനത്തെ തന്റെ ഹൃദയത്തിലും ബുദ്ധിയിലും നിറച്ചു മനനം ചെയ്തു, ദൈവികതലങ്ങളിലേയ്ക്കുയർത്തിവിട്ടു അവിടെനിന്നും ലഭിക്കുന്ന പ്രചോദനവും സിദ്ധിയും തന്റെ അരുമശിഷ്യർക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ദൈവിക അനുഭവമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ലാസ്സുകൾ.

കുരിശെടുത്തു നാമനെ അനുഗമിച്ചു

ചെറുപ്പകാലം മുതൽതന്നെ തന്റെ കുരിശെടുക്കുവാൻ സ്നേഹനാഥൻ ഈ തപോയോഗിയെ ഒരുക്കിക്കൊണ്ടുവരികയായിരുന്നു. 10 വയസ്സു ആയിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ തന്റെ പ്രിയ പിതാവു മരിച്ചു. തന്നേയും തന്റെ സഹോദരങ്ങളേയും വളർത്തി വലുതാക്കിക്കൊണ്ടു വരുവാൻ തന്റെ പ്രിയമാതാവു സഹിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ സമനിലയോടുകൂടി ദൈവതിരുമനസ്സിനു കീഴ് വഴങ്ങി കടിച്ചു സഹിക്കുകയായിരുന്നു പാലയ്ക്കൽ മല്ലാൻ. കുട്ടിക്കാലത്തിലെതന്നെ പലതും വേണ്ടെന്നുവയ്ക്കുവാൻ അമ്മയ്ക്കു മനഃപ്രയാസം വരുത്താതിരിക്കാനും പരിശ്രമം

മിച്ചു. ആഭിജാത്യവും അന്തസ്സമുള്ള തങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിലെ പ്രയാസങ്ങൾ മറുളളവരേയും ബന്ധുജനങ്ങളേയും അറിയിക്കാതെ ഈശോയോടു മാത്രം പറയുന്ന മാതാവു കൂട്ടികളും !

താൻ സ്നേഹിച്ച, തന്നെ സ്നേഹിച്ച പ്രിയപ്പെട്ട മാതാവിനു് ആനന്ദമരളാൻ തന്റെ വൈദികസ്ഥാനവും നവപൂജയും കാരണമാകും എന്നുള്ള വലിയ പ്രതീക്ഷയോടെ പുരോഹിതാഭിഷേകത്തിന്റേയും നവപൂജാപ്പണത്തിന്റേയും നാളുകളും മണിക്കൂറുകളും എണ്ണി നീക്കിയിരുന്ന കഥാനായകൻ ദൈവം കൊടുത്ത ഏറ്റവും വലിയ കുരിശായിരുന്നു തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മയുടെ മരണം; അതും പുത്തൻ കുർബാനയ്ക്ക് വളരെ അടുത്ത നാളുകളിൽ. മാനുഷികവും ലോകസംബന്ധവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ അമിതമായി ശ്രദ്ധംവയ്ക്കുകയും ആശ്രയിക്കുകയും അതിൽ ആനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുക മിഥ്യയാണെന്നുള്ള നിത്യസത്യം വളരെ ചെറുപ്പത്തിലേതന്നെ കഥാനായകൻ ദൈവം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തിരുന്നു.

വളരെ പ്രായമാകുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ 50 വയസ്സാകുന്ന നല്ല പ്രായത്തിൽ, പലവിധ രോഗങ്ങൾക്കും കഥാനായകൻ അടിമയാകേണ്ടിവന്നു. "അങ്ങനെയിരിക്കെ ഞങ്ങളുടെ മല്ലാനച്ചൻ വാതത്തിന്റെ ദീനം വന്നു വിഷമിച്ചു കിടപ്പിലായി. ഒരു മാസത്തോളം കുർബാന ചൊല്ലാതെയും അരക്കൂടു തളർന്നു പോകയാൽ കാല് അനക്കവാൻ വഹിയാതെയും കിടപ്പിലായിപ്പോയി" (നാളാഗമം P. 11). എങ്കിലും തനിക്കു ദൈവം തന്ന ഈ ശാരീരിക കുരിശിനെ, വേദനയെ, മൗനമായി സഹിക്കുകയും ചേന്നങ്കരിയിൽ തന്റെ ബന്ധുജനങ്ങളെ കാണാൻ പോയിരുന്ന തന്റെ അരുമശിഷ്യനായ ചാവറയച്ചനെപ്പോലും അറിയിക്കുകയോ ആശ്വാസം തേടുകയോ ചെയ്യാതെ ദൈവതിരുമനസ്സിനു കീഴ് വഴങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. 1829-ലെ കാര്യമാണു് ഇവിടെ ചാവറയച്ചൻ പകർന്നതാണു്. അപ്പോൾ കഥാനായകനു് 49 വയസ്സേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഏതാണ്ടു് 50 വയസ്സിനു മുമ്പുതന്നെ നിരവധി രോഗങ്ങളാൽ മല്ലാനച്ചൻ വേദനയനുഭവിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചിരുന്നു. അർശസ്സും പ്രമേഹവും വിട്ടുമാറാത്ത മറ്റു രോഗമായിരുന്നു.

നോമ്പും ഉപവാസവും

പാലയ്ക്കൽ മല്ലാനച്ചന്റെ ഭക്ഷണരീതിയേയും നോമ്പും ഉപവാസത്തേയും കുറിച്ച് അരുമ ശിഷ്യനായ ചാവറയച്ചൻ

വിവരീച്ചതന്നെ തന്റെ നാളാഗമത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ നമുക്കു ശ്രവിക്കാം. 'എന്നാൽ ഈ ദേഹം കർബാന ചൊല്ലിയപ്പോൾ തുടങ്ങി (എന്നു തോന്നുന്നു) ഞങ്ങൾ പടിപ്പിപ്പാൻ ചെല്ലുമ്പോഴും അങ്ങനെതന്നെ. അതായത് ദിവസവും ഒരുനേരമായിട്ട് ഉച്ചയ്ക്കുമാത്രം ചോറുണ്ണം. വൈകിട്ടു കുറെ കഞ്ഞി. കാലത്തു് ഒന്നുമില്ല. ഇങ്ങനെ ഏറിയനാൾ. എത്ര കാലമെന്നു തിട്ടമില്ല. പിന്നെ ഒരു ജാരം കഠിനമായിട്ടു വന്നു. അപ്പോൾ പുത്തനങ്ങാടിയിൽ ഇടുപ്പുവൈദ്യൻ ശക്തിയായി പറഞ്ഞതിനാൽ അന്നുമുതൽ കാലത്തു കഞ്ഞികുടിച്ചു തുടങ്ങി. എന്നാൽ വരാപ്പുഴ സെക്രട്ടറിയായിട്ടു പാർത്തിരുന്ന അവിടേയും ഇങ്ങനെതന്നെ ആയിരുന്നു. അവിടെവെച്ചു തുടങ്ങിയോ ആയതിനുമുൻപു, ഇങ്ങനെതന്നെയോ എന്നു നിശ്ചയമില്ല. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ പടിപ്പാൻ ചെന്നപ്പോഴും ഈ ചട്ടമായിരുന്നു എന്നു തന്നെയുമല്ല വീട്ടിൽ നിന്നത്രേ ചോറുകൊണ്ടുവരുന്നതു്. എന്നാൽ മേലേഴുതിയതിൻ വണ്ണം വീട്ടിൽ ഞെരുക്കം തന്നെ. ഈ ദൈകർബാന ചൊല്ലുന്നതിനു കുറെ ദിവസം മുമ്പു് അമ്മയും മരിച്ചു. ഒരു ജ്യേഷ്ഠനും രണ്ടു പെങ്ങൾമാരും ഉള്ളതിൽ മുത്ത പെങ്ങളുടെ കെട്ടിയവൻ സ്വഭാവക്കെട്ടുകാരനായി രക്ഷിക്കായ്കയാൽ ഈ പെങ്ങൾ വീട്ടിൽ വന്നു പാർത്തിരുന്നു. അവരത്രേ ചോറും കുറിയും ചമച്ചു കൊടുക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ജ്യേഷ്ഠൻ എന്നയാളും അതികം പ്രാപ്തിയില്ലാത്തയാൾ ആയിരുന്നു...ആയതിനാലുള്ള ഞെരുക്കംകൊണ്ടോ, വേണ്ട എന്നു വെച്ചിട്ടോ അതായതു് ഈ ദൈ ഒരുനേരമായ ഉച്ചയ്ക്കുള്ള ചോറും ഒരു കുറിയും മാത്രമേയുള്ളൂ ആയതു് ഒരു സാധനംതന്നെ. അതായതു് ഞങ്ങൾ പടിപ്പാൻ ചെന്നപ്പോൾ ചോറും പയറു പുഴുങ്ങി നല്ല മുളകുപൊടിച്ചിട്ടു് ഉലർത്തിയതു് ഒരു കുറിയും മോരും ചിലപ്പോൾ നിജമില്ല ഈ ചോറും ഈ കുറിയും തന്നെ ഇങ്ങനെ ഏറിയനാൾ കണ്ടു. പിന്നെ ഒന്നുപകർന്നു. ഇതായതു് ഈ ചോറും അതോടുകൂടിയ ചെറിയ ചെമ്മീൻ മേൽപ്രകാരം ഉലർത്തി ആയതു് ഇങ്ങനെയും ഏറിയനാൾ അതായതു് മേലേഴുതിയ വൈദ്യന്റെ പ്രമാണം വരെയും, ആയതു കഴിഞ്ഞാറേയും ഈ പെങ്ങളുടെ പെരുമാറ്റവും അവരു കൊടുത്തയയ്ക്കുന്നതുമാത്രം അനുഭവിച്ചുപോന്നു.'

(നാളാഗമം P. 68)

ഒരു യോഗിയുടെ ഭക്ഷണക്രമമാണു് മുകളിൽ ചാവറയച്ചൻ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. സെക്രട്ടറിയായി അരമനയിൽ യൂറോപ്യന്മാരൊത്തു കഴിഞ്ഞനാളിലും ഒരു നേരം മാത്രം അതും വളരെ

ലളിതമായ ഭക്ഷണം കഴിച്ചശീലിച്ച പാലയ്ക്കൽ മല്ലാനച്ചൻ ഭക്ഷണംതന്നെ ഒരു പ്രശ്നമായിരുന്നില്ല. തന്റെ അരുമശിഷ്യർ പ്രഭാതഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോഴും ക്ലാസ്സെടുക്കേണ്ട പ്രൊഫസർ പട്ടിണിയായിട്ട് ഭൂരെയിരിക്കുന്നത് എത്രയോനാൾ ചാവറ യച്ചൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതുതന്നെയല്ലേ വിശുദ്ധർക്കടുത്ത നോമ്പും ഉപവാസവും.

നാമനെ വാഴ്ത്തുവിൻ

ഇന്നത്തെ രീതിയിലുള്ള എക്സ്പ്രസ് കാണുന്ന നമ്മുടാര മല്ലായിരുന്ന പാലയ്ക്കലച്ചന്റെ കാലത്ത്. പല പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നും യാമപ്രാർത്ഥന കണ്ടെത്തി ചൊല്ലുക അതും വളരെ ദീർഘമായത്. ഇതിനു പ്രത്യേക നിഷ്ഠതന്നെ ആവശ്യമായിരുന്നു. പലരും നീണ്ട കാണുന്ന പ്രാർത്ഥന ഉപേക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞിരുന്ന ആ കാലത്ത് ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യനായ പാലയ്ക്കലച്ചൻ ഇതു മുഴുവൻ ഭക്തിയോടുകൂടി അതാതു സമയത്തു എത്തിക്കുവാൻ സമയം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. തന്റെ അരുമശിഷ്യരോടു കൂടിയായിരുന്നു ഈ പ്രാർത്ഥന എത്തിക്കുക. എപ്രകാരമാണു ഭക്തിയോടുകൂടി തിരുസ്സഭയുടെ ഈ ഔദ്യോഗിക പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലേണ്ടതെന്ന് ഗുരുമുഖത്തുനിന്നുതന്നെ അവർ കണ്ടും കേട്ടും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. 'റംശായും ലെലിയായും ശമ്മാശ്ശനാരോടുകൂടെ അത്രെ ഈ ദൈവത്തിൽ' (നാളാഗമം P. 66).

ഇങ്ങനെ സ്വപ്നത്തിനു സുഗന്ധം കൂടിച്ചേർന്നാലെന്നതു പോലെ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ഭണ്ഡാഗാരമായ മല്ലാനച്ചൻ വിശുദ്ധികൂടി ചേർന്ന് ജീവിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യനായി വിശുദ്ധനായി ജീവിച്ച മാതൃക നല്ലിയവനായിരുന്നു പാലയ്ക്കൽ. തന്നോടുകൂടുന്നവരെ, ദൈവത്തിലേയ്ക്കടുപ്പിക്കുന്ന ഈ മഹാത്മാവ് ഓട്ടം പൂർത്തിയാക്കാനുള്ള ദിവസം - കിരീടം നേടുവാനുള്ള ദിവസം-ആഗ്രഹത്തോടെ പാർത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു.

പാലയ്ക്കലച്ചൻ മെത്രാനച്ചന്റെ സെക്രട്ടറി

വരാപ്പുഴ മെത്രാനായിരുന്ന റൈമുത്തസ് തിരുമേനി തന്റെ സെക്രട്ടറിയായതിന് യോഗ്യനായ ഒരു വൈദികനെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അന്വേഷണത്തിൽ

പാലയ്ക്കൽ തോമസച്ചനെക്കൊണ്ട് ഈ സ്ഥാനത്തിന് പറ്റിയ വ്യക്തി വേറെയില്ലെന്നു ബോധ്യമായി. അബ്രാഹം മല്ലാനെ അറിയിച്ചു പാലയ്ക്കലച്ചനെ വരുത്തി കാര്യം അറിയിച്ചു. സഭയുടെ കേന്ദ്രഭരണത്തിൽ സഹകരിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ സഭയ്ക്കും സമുദായത്തിനും പലതും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്ന അസൂയാഹ്മമായ ഈ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. പള്ളിപ്പുറത്തുവന്നു വീട്ടുകാരോടും മല്ലാനോടും സെമ്മിനാരികാരോടും യാത്ര പറഞ്ഞു. അവരെല്ലാവരും ഈ നിയമനത്തിൽ സന്തോഷിക്കുകയും കൊച്ചച്ചനെ അനുമോദിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രത്യേകിച്ചും അബ്രാഹം മല്ലാൻ കൊച്ചച്ചന് എല്ലാ നല്ല ഭാവിയും ഭാവുകങ്ങളും നേർന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആനന്ദത്തിന് അതിരില്ലായിരുന്നു. തന്റെ അരുമശിഷ്യൻ പട്ടമേറ്റു ഉടനെ തന്നെ ഇത്രയും ഉന്നതമായ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടതിൽ ദൈവത്തിന് നന്ദി പറയുകയും നല്ല സമ്മാനങ്ങൾ നൽകി യാത്രയാക്കുകയും ചെയ്തു ഈ നിയമനത്തിന്റെ പിന്നിൽ അബ്രാഹം മല്ലാനച്ചന്റെ കൈയുണ്ടായിരുന്നെന്ന് പാലയ്ക്കലച്ചന് അറിയാമായിരുന്നു.

ജോലിയേറ്റു അധികനാൾ കഴിയുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ ചില അത്യാവശ്യമായ സമുദായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ സുറിയാനി സഭയിലും സമൂഹാചാരത്തിലും നടപ്പാക്കണമെന്നുതന്നെ പാലയ്ക്കലച്ചൻ തീരുമാനിച്ചു. മെത്രാനച്ചന്റെ 'ഓക്കെ' വാങ്ങുവാൻ സെക്രട്ടറിയച്ചന് ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

പാലയ്ക്കൽ മലപ്പാൻ സമുദായാചാര്യൻ

ക്രൈസ്തവ വിവർത്തന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ
ജനയിതാവ്

19-ാം നൂറ്റാണ്ടു കണ്ട സുറിയാനി സമൂഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ നേതാവായിരുന്നു പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാമല്ലാനച്ചൻ. അൽമായ നേതാക്കന്മാർ കുറവായിരുന്ന അക്കാലത്തു വിജ്ഞാനികളും വിവേകികളുമായ വൈദിക നേതാക്കന്മാരെങ്കിലും ഉണ്ടാകണമെന്നു പാലയ്ക്കലച്ചൻ നേരത്തേ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. തന്റെ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസകാലത്തു അറിവ് സമ്പാദിക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹം കഠിനാധ്വാനം ചെയ്തു വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പറ്റിയ പുസ്തകങ്ങൾ തേടിപ്പിടിക്കുന്നതിനു് അന്നു തുടങ്ങിയ പരിശ്രമം തന്റെ അവസാനത്തെ ശ്വാസം വരെ തുടന്നിരുന്നു. കയ്യിൽ ഒരു പുസ്തകമില്ലാതെ അദ്ദേഹത്തെ ആരും കണ്ടിരുന്നില്ല. തമിഴിൽ നിന്നും മലയാളത്തിലേയ്ക്കു നിരവധി പുസ്തകങ്ങൾ അദ്ദേഹം വിവർത്തനം ചെയ്തു. വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ കൂലികൊടുത്തുപോലും വിദേശരെ നിയമിച്ചു. തമിഴ് ഭാഷയിലുള്ള അഗാധമായ അറിവും ജ്ഞാനവും ഹേതുവായി അദ്ദേഹത്തെ പാണ്ടിമല്ലാനെന്നു വിളിച്ചു് അന്നത്തെ മറ്റു മല്ലാനന്മാർ കളിയാക്കുമായിരുന്നു.

നീതിക്കുവേണ്ടി മുഖം നോക്കാത്തവൻ

അക്കാലങ്ങളിൽ ലത്തീൻ റീത്തിലെ ന്യൂനപക്ഷക്കാരും അധഃകൃതരും അവശേഷമായ അഞ്ഞൂറിക്കാർ എന്ന സമുദായത്തിൽ വൈദികർ ആരും തന്നെ ഇല്ലായിരുന്നു. 'മർസീനോസ് സ്തബലീനി' എന്ന മെത്രാനു് ഇതു് ശ്രീഹാജ്ജടുത്ത നടപടിയല്ല എന്നു തോന്നി. പക്ഷേ എഴുന്തറിക്കാർ എന്ന ഭൂരിപക്ഷ പ്രബല സമുദായത്തിനു് ഇതൊരിക്കലും ഇഷ്ടമായില്ല. സ്തബലീനി മെത്രാൻ തന്റെ ആലോചനക്കാരനായ പാലയ്ക്കൽ മല്ലാനോടു് ആലോചന ചോദിച്ചു. ലത്തീൻ റീത്തിലെ അഞ്ഞൂറിക്കാരിൽ നിന്നും വൈദികർ വേണമെന്നും യോഗ്യരായവർക്കു പട്ടം കൊടുക്കണമെന്നും സമുദായത്തിന്റെ ഉച്ച നീച

തപത്തിന്റെ പേരിൽ അയോഗ്യത കല്പിക്കരുതെന്നും ശക്തിയായി പാലയ്ക്കൽ മല്ലാൻ വാദിച്ചു. മെത്രാനച്ചൻ അഞ്ഞൂററിക്കാർ പട്ടം കൊടുത്തു മല്ലാനച്ചനാണ് ഇതിന്റെ പിന്നിലെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ എഴുന്തറിക്കാർ അവരുടെ പള്ളികളിൽ കയറുന്നതിൽ നിന്നും പ്രസംഗിക്കുന്നതിൽ നിന്നും മെത്രാനച്ചന്റെ ആലോചനക്കാരനെ വിലക്കി. വലിയ വിദ്വേഷത്തിന്റെ വെടിമരുന്നിനു തന്നെ അപ്പർ തീ കൊളുത്തി. സ്തബ്ധലീനി മെത്രാനുപോലും വരാപ്പുഴയിൽ നിർഭയനായി ജീവിക്കാൻ പറയാത്ത സാഹചര്യം ഉണ്ടാക്കി. വരാപ്പുഴ നിന്നും മാറിതാമസിക്കുന്നതാണ് ഭംഗിയെന്നു പലരും തിരുമേനിയെ ധരിപ്പിച്ചു. അഞ്ഞൂററിക്കാരുടെ പ്രധാന പള്ളിയായ അത്തുകൽ പോയി താമസിക്കുന്നതിന് മെത്രാനച്ചനെ പലരും നിർബന്ധിച്ചു. അങ്ങനെയാണു വരാപ്പുഴ മെത്രാൻ സ്തബ്ധലീനി അർത്തുകൽ കുറെനാൾ താമസിക്കുവാൻ ഇടയായത്. ഇവിടെ വെച്ചാണ് ചാവറ വാക്കുപ്പെട്ട കുര്യാക്കോസച്ചൻ പട്ടം സ്വീകരിക്കുന്നതും സ്തബ്ധലീനി മെത്രാൻ കർമ്മലീത്താ സഭ സ്ഥാപിക്കാൻ അനുവാദം കൊടുക്കുന്നതും.

വൈദിക വസത്രം

അന്നുവരെ സുറിയാനി വൈദികർ ഒറ്റജോവ ധരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇന്നു യാക്കോബായ അച്ചന്മാർ ധരിക്കുന്ന വസത്രത്തോട് ഏതാണ്ട് സാമ്യമുള്ള ഒരു എങ്കൽ എന്ന വസത്രമാണ് ധരിച്ചിരുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള വേഷവിധാനം മാറ്റി പാദം വരെയുള്ള ഒറ്റജോവ സുറിയാനി വൈദികർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് പാലയ്ക്കലച്ചൻ തോന്നി. വരാപ്പുഴ ഉണ്ടായിരുന്ന മാത്തുമല്ലാൻ മുതലായ ചില പ്രമുഖ സുറിയാനിക്കാരോട് അദ്ദേഹം ആലോചന ചോദിച്ചു. ലത്തീൻകാർക്ക് കറുത്തനിറത്തിലുള്ള ജോവയായിരുന്നു. സുറിയാനിക്കാർക്ക് ഇതു വെള്ളയായിരിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും മെത്രാനച്ചനെക്കൊണ്ടു കല്പന പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്തു. തിരുകമ്മങ്ങരക്കും ഔദ്യോഗികകാര്യങ്ങൾക്കും ജോവ ധരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമായിരുന്നു.

കെട്ടിയടച്ച സിമിത്തേരി

അടുത്തതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ തിരിഞ്ഞത് വളരെ പ്രാകൃതമായി തോന്നുന്ന ഒരു കാര്യത്തിലേക്കാണ്. അതുവരെയും നമ്മുടെ ആളുകളെ അടക്കിയിരുന്നത് പള്ളിമുറ്റത്തും

അതിനു ചുറ്റിലുമായിരുന്നു. ഇതിനു പ്രത്യേക സ്ഥലമോ കല്ലറകളോ ഒന്നുമില്ലായിരുന്നു. മൃഗങ്ങളുടെ ഉപദ്രവത്തിനും മറ്റും അനാചാര നടപടികൾക്കും പുജ്യതക്കുറവിനും അനാരോഗ്യത്തിനും ഇതു കാരണമാകുമായിരുന്നു ഇതു നിർമ്മാണമാക്കുകയും ശവസംസ്കാരത്തിനു പ്രത്യേകം ഒരു സ്ഥലം വേണമെന്നും ഇതു മതിൽകെട്ടി അടവായി സൂക്ഷിക്കണമെന്നും അടക്കുന്നവരുടെ ഒരു ലിസ്റ്റ് തീയതി വച്ച് എഴുതുന്ന ഒരു രജിസ്റ്റർ പള്ളിയിൽ സൂക്ഷിക്കണമെന്നും നിർബന്ധമായി.

കുമ്പസാരക്കൂട്

അന്നുവരെ കുമ്പസാരത്തിനു കുമ്പസാരക്കൂട് ഇല്ലായിരുന്നു ഇതു സ്രീകൾക്കു വലിയ ബുദ്ധിമുട്ട് ഉണ്ടാക്കുമായിരുന്നു. കുമ്പസാരത്തിന്റെ പുജ്യതയ്ക്കും അതിന്റെ രഹസ്യ സ്വഭാവത്തിനും വളരെ ഉപകരിക്കുന്ന കുമ്പസാരക്കൂട് എല്ലാ പള്ളികളിലുമുണ്ടാകണമെന്നും സ്രീകളെയെങ്കിലും കുമ്പസാരക്കൂട്ടിലല്ലാതെ കുമ്പസാരപ്പിക്കരുതെന്നും നിഷ്കർഷയായി.

ദർശനസമൂഹം

മാതാവിന്റെ ദർശന സമൂഹം എല്ലാ പള്ളികളിലും സ്ഥാപിക്കണമെന്നും ഇതിൽ പാടുള്ളവരെല്ലാം ചേരണമെന്നും നിഷ്കർഷിച്ചു. ഇതിന്റെ നിയമാവലിയും പ്രവർത്തന ശൈലിയും അദ്ദേഹം തന്നെ എഴുതിയുണ്ടാക്കി പള്ളികളിലേയ്ക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു. എല്ലാ പള്ളികളിലും ദർശനത്തിനുനാൾ തന്നെ കൊണ്ടാടണമെന്നും നിർബന്ധമാക്കി.

ഇപ്രകാരം വിപ്ലവകർമ്മത്തെത്തന്നെ പറയട്ടെ. പല പുരോഗമന പരിഷ്കാരങ്ങളും ഇദ്ദേഹം സൈക്രട്ടറിയായിരുന്ന കാലത്ത് റൈമുന്തുസ് മെത്രാനെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിച്ചു. ഈ പരിഷ്കാരങ്ങളുടെ ഫലം കൊല്ലങ്ങളായി അനുഭവിക്കുന്ന നമുക്ക് ഇതില്ലാതിരുന്നപ്പോഴത്തെ പ്രയാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഊഹിക്കുവാൻ പോലും സാധ്യമല്ല. സിമിത്തേറിയുടെ കാര്യമൊക്കെ എത്രയോ പരിഷ്കൃതമായ പരിഷ്കാരങ്ങളായിരുന്നു. പള്ളിമുറ്റം മനോഹരമായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും സംസ്കാരസ്ഥലങ്ങൾ പുജ്യമായി കെട്ടുറപ്പായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും ഇതു മൂലം സാധിച്ചു.

**വുണ്യാചരിതനായ
പാലയ്ക്കൽ
തോമാ മല്പാൻ**

ഗ്രന്ഥകർതാവ്

വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറയച്ചൻ

ഫാ. തോമസ് പാലയ്ക്കൽ, ഫാ തോമസ് പോരൂക്കര എന്നീ മഹാത്മാക്കളുടെ ജീവചരിത്രം ചാവറയച്ചൻ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ഒന്നായിരുന്നു. അധഃകൃതരെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിന് ഒന്നാത്തരമൊരു മാർഗ്ഗമായിരുന്നു ചാവറയച്ചനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനം. പാലയ്ക്കലച്ചനിൽനിന്നും പോരൂക്കരയച്ചനിൽനിന്നും ഉത്തേജനം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് എല്ലാ ഇടവക ദേവാലയങ്ങളോടും അനുബന്ധിച്ചു സ്ത്രീകൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെടണമെന്ന് അദ്ദേഹം നിഷ്കഷിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്ന ഏതു മതക്കാരനും, ഹരിജനങ്ങളുടെ, ചാവറയച്ചൻ സമാരംഭിച്ച സ്ത്രീകളിൽ പ്രവേശനം ലഭിച്ചിരുന്നു. അന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ അത് വിപ്ലവകരമായ ഒരു നീക്കം തന്നെയായിരുന്നു.

രാഷ്ട്രപതി 'ആർ. വെങ്കട്ടരാമൻ

(ചാവറ സ്മാരക സ്റ്റാമ്പ് പ്രകാശന വേളയിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ നിന്ന്)

വി ത ര ണം

ജനതാ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ
തേവര, കൊച്ചി-13

എറണാകുളം, ആലുവ, അങ്കമാലി, തേവര, കോതമംഗലം,
മൂവാറ്റുപുഴ, N. പറവൂർ, കാലടി, വൈക്കം, ചേർത്തല.

C H R I S T I A N
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

For further information
regarding this text

Please contact

library@thecmsindia.org

Please join the
'CMSI Benefactors Club'
and support the ongoing projects of
Christian Musicological Society Of India

-
- DIGITAL LIBRARY • ARAMAIC PROJECT
  - ENCYCLOPEDIA OF SYRIAC CHANTS
  - MUSIC ICONOGRAPHY • CHRISTIAN ART
  - RESOURCE FOR RESEARCHERS